Regionala Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

Anul V
Nr. 13 (217)
Joi 30 martie 1967
8 pagini — 1 leu

DIN SUMAR:

- Pe teme economice: CRITERII DE ORGANIZARE A MUNCII ÎN COOPERATIVELE AGRICOLE (pag. 3)
- POMII AU ÎNCEPUT SĂ ÎNFLOREASCĂ, DAR PLANTĂRILE NU S-AU TERMINAT (pag. 4)
- PLUSURI ȘI MINUSURI PE GRAFICUL PRODUCȚIEI ZOOTEHNICE — Cîteva probleme privind creșterea animalelor in regiunea Cluj (pag. 5)
- Pe ce coordonate se intilnesc cele două mijloace ale procesului instructiv - educativ: TEORIA și PRACTICA (pag. 6)

COMUNICAT

În zilele de 27—28 martie a.c. a avut loc ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Plenara a examinat măsurile cu privire la îmbunătățirea conducerii, planificării, finanțării și organizării gospodăriilor agricole de stat și a adoptat o hotărîre care se va da publicității.

Plenara a dezbătut problemele cooperării economice și tehnico-științifice dintre Republica Socialistă România și alte țări. Ea a subliniat dezvoltarea an de an a relațiilor economice ale țării noastre cu țările socialiste, precum și cu celelalte țări ale lumii, pe baza principiilor suveranității și independenței naționale, neamestecului în treburile interne, egalității în drepturi și avantajului reciproc. Evidențiind însemnătatea pe care o are extinderea cooperării pentru accelerarea introducerii în producție a celor mai noi realizări ale științei și tehnicii, valorificarea mai bună a potențialului material și uman al țării, asigurarea unor perspective stabile și de durată relațiilor de comerț exterior ale României, pentru dezvoltarea în continuare în ritm înalt a economiei naționale, Plenara a aprobat în unanimitate măsurile luate de Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. în vederea lărgirii relațiilor de cooperare economică și tehnico-științifică ale Republicii Socialiste România cu alte țări.

Plenara a aprobat în unanimitate activitatea externă a partidului și statului consacrată înfăptuirii securității în Europa, precum și activitatea Partidului Comunist Român în vederea întăririi unității și coeziunii mișcării comuniste și muncitorești internaționale, pe baza marxism-leninismului și a internaționalismului socialist.

Totodată, Plenara C.C. al P.C.R. a adoptat Hotărîrea cu privire la sărbătorirea în România a semicentenarului Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, hotărîre care va fi publicată.

În cadrul discuțiilor au luat cuvîntul tovarășii Gheorghe Necula, Virgil Trofin, Emeric Szabo, Constantin Mîndreanu, Nicolae Giosan, Nicolae Veres, Ioan Bora, Emil Bobu, Iosif Banc, Ion Cîrcei, Gheorghe Pană, Vasile Malinschi, Gheorghe Vasilichi, Ștefan Voicu, Gheorghe Stoica, Valter Roman, Barbu Zaharescu, Chivu Stoica, Constantin Pîrvulescu, Ion Gheorghe Maurer.

În încheierea lucrărilor Plenarei a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R.

HOTĂRÎREA

Plenarei C.C. al P.C.R. din 27-28 martie 1967 cu privire la îmbunătățirea conducerii, planificării, finanțării și organizării gospodăriilor agricole de stat

I.

Analizînd activitatea gospodăriilor agricole de stat, Plenara a dezbătut și aprobat măsuri pentru îmbunătățirea conducerii, planificării, finanțării și organizării lor.

Gospodăriile agricole de stat dețin un rol important în dezvoltarea agriculturii noastre socialiste și a întregii economii naționale, în aprovizionarea populației cu produse agroalimentare, în creșterea nivelului de trai al întregului popor. Orientîndu-le pe calea unei producții intensive specializate, partidul și statul au făcut eforturi însemnate pentru dotarea gospodăriilor de stat cu mijloace mecanice și chimice, pentru extinderea lucrărilor de hidroameliorații și în special a irigațiilor, pentru construirea unor complexe industriale de creștere și îngrășare a animalelor. Fondurile importante investite în acest scop, măsurile luate de partid și guvern au avut drept rezultat creșterea continuă a producției în unitățile agricole de stat. Gospodăriile de stat au devenit mari furnizoare de produse agricole, care participă într-o măsură considerabilă la alcătuirea fondului central; producțiile lor constituie o sursă importantă pentru aprovizionarea pieții interne și pentru export.

Comitetul Central al partidului acordă o înaltă apreciere activității muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din unitățile agricole de stat care au obținut rezultate valoroase în aplicarea științei și tehnicii noi, în creșterea producției vegetale și animale.

Analiza economică aprofundată a activității G.A.S. scoate în același timp în evidență faptul că în aceste unități există mari rezerve și posibilități nepuse încă în valoare, că rezultatele obținute nu sînt pe măsura eforturilor materiale făcute, a condițiilor create. Această situație nesatisfăcătoare este determinată de o serie de lipsuri și neajunsuri în gospodărirea potențialului lor economic, în modul de conducere și organizare a acestor unități. Mijloacele materiale cu care sînt dotate G.A.S.-urile nu sînt utilizate în modul cel mai eficient, gradul de folosire a utilajelor este scăzut. O serie de construcții agrozootehnice foarte costisitoare determină creșterea prețului de cost al produselor; unele capacități de producție nu sînt valorificate în întregime. Se constată, de asemenea, serioase deficiențe în folosirea forței de muncă în G.A.S.-uri, un mare număr de salariați nu participă direct la procesul de producție. Actualul sistem de conducere și organizare a gospodăriilor de stat nu dă posibilitatea cadrelor de specialiști să participe nemijlocit la activitatea de producție, marea lor majoritate îndeplinind funcții de coordonare atît în unități cît și în organele administrative superioare.

Se manifestă, de asemenea, o serie de lipsuri în modul de retribuire a salariaților din G.A.S.-uri. Sistemul de salarizare și premiere existent nu corespunde specificului activității în agricultură, nu stimulează capacitatea de muncă și spiritul de inițiativă al specialiștilor și al celorlalți lucrători, aportul lor la realizarea și depășirea sarcinilor de producție, la creșterea eficienței economice a gospodăriilor de stat.

Un rol negativ exercită în dezvoltarea G.A.S.-urilor actualul sistem de planificare a producțiilor. Planul de producție și economic-financiar al gospodăriilor agricole de stat se stabilește în prezent de către Departamentul G.A.S pe trusturi și apoi de acestea pe gospodării, fără participarea directă a specialiștilor și a celorlalte cadre din unități, care cunosc cel mai bine posibilitățile și condițiile concrete de muncă și producție ale acestora. Aceasta împiedică valorificarea deplină a tuturor rezervelor existente în G.A.S. pentru creșterea producției, pentru ridicarea productivității muncii și reducerea prețului de cost.

Finanțarea și creditarea gospodăriilor agricole de stat sînt centralizate în mod excesiv și au un caracter rigid, nu țin seama în măsura necesară de cerințele și condițiile specifice ale agriculturii; modul de finanțare și creditare nu dă posibilitatea unităților să dispună direct, operativ, la momentul oportun de fondurile necesare pentru a putea acționa eficient în executarea lucrărilor agricole și a investițiilor, în satisfacerea diferitelor nevoi ale producției. În plus, evidența contabilă, rapoartele statistice, datele tehnice-operative cerute de trusturi și departament — totalizînd un număr mare de situații, de multe ori inutile — solicită un volum exagerat de muncă de birou, care sustrage cadrele de specialitate de la munca productivă.

Deficiențele arătate în planificarea, finanțarea și organizarea gospodăriilor agricole de stat au redus eficiența economică a acestor unități, au contribuit la menținerea unor producții scăzute, a unor prețuri de cost ridicate ale produselor, au făcut ca un număr important de unități să nu-și poată recupera cheltuielile, să lucreze pe baza subvențiilor din bugetul statului.

Plenara consideră necesar să se pună capăt acestei stări de lucruri, să se ia măsuri care să ducă la ridicarea calitativă a activității tuturor unităților agricole de stat, la creșterea rentabilității și eficienței lor economice, la sporirea substanțială a producției de cereale, carne, lapte, legume, fructe și alte produse agroalimentare, la creșterea rolului acestor unități în aprovizionarea permanentă și multilaterală a populației, în satisfacerea nevoilor industriei prelucrătoare și a solicitărilor pentru export. Unitățile agricole de stat trebuie să devină centre puternice ale producției agricole, întreprinderi agroindustriale avansate, în care să se aplice pe scară largă cuceririle științei și practicii noi, tehnologia modernă; ridicîndu-se la nivelul marilor gospodării din țările cu agricultură înaintată, ele trebuie să fie exemplu de organizare științifică a producției pentru întreaga agricultură socialistă.

II.

Pentru aplicarea programului stabilit de Congresul al IX-lea al P.C.R., în vederea creșterii într-un ritm susținut a producției și productivității muncii, reducerii substanțiale a cheltuielilor materiale și de muncă și asigurării rentabilității tuturor unităților agricole de stat, pentru sporirea contribuției lor la dezvoltarea întregii economii, la creșterea venitului național, Plenara Comitetului Central

HOTĂRĂȘTE:

1. — Continuarea într-un ritm susținut a profilării și specializării unităților agricole de stat, astfel ca pînă în 1970 această acțiune să fie încheiată; dotarea lor cu mijloacele necesare extinderii și diversificării mecanizării și chimizării; asigurarea folosirii eficiente a mașinilor, utilajelor și îngrășămintelor, în toate unitățile; executarea la timp a lucrărilor de irigații și a celorlalte lucrări de hidroameliorații, folosirea intensivă a tuturor terenurilor ameliorate; îndeplinirea integrală a planului de construcții agrozootehnice și asigurarea folosirii lor la capacitatea de producție proiectată.

2. — Elaborarea planului de producție și economic-financiar se va face de către fiecare unitate agricolă de stat în parte, corespunzător condițiilor și posibilităților concrete de care dispune, rezultatelor obținute. Planul va cuprinde un număr redus de indicatori, stabiliți de Consiliul Superior al Agriculturii, în lumina necesităților economiei naționale.

3. — Ținîndu-se seama de specificul condițiilor de lucru din agricultură, finanțarea și creditarea activității de producție și a investițiilor se va simplifica, desfășurîndu-se direct între unitățile agricole de stat și bancă, unitățile avînd posibilitatea de a dispune de mijloacele financiare puse la dispoziție, atunci cînd o cer nevoile producției.

4. — În unități se va ține evidența primară a producției și a muncii. Se va lichida actualul sistem birocratic, de evidență, interzicîndu-se solicitarea și întocmirea oricăror situații statistice și date tehnico-operative în afara celor ce vor fi aprobate. Se va interzice sustragerea spe-

(Continuare în pag. a 2-a)

Ce îndatoriri revin brigadierilor în ținerea evidenței muncii și a producției

Interviul nostru

Cu tov. MIHAI UBORNY

vicepreședinte al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție

— Pe baza recomandărilor elaborate de Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, privind îmbunătățirea organizării muncii de evidență și control în unitățile cooperatiste, răspunderea brigadierilor trebuie să crească simțitor. Vă rugăm să vă referiți la principalele îndatoriri ce revin acestora, potrivit măsurilor recomandate.

— Pe baza unor studii aprofundate, la a căror elaborare au participat un mare număr de lucrători ai uniunilor cooperatiste, specialiști din institutele de cercetare, numeroase cadre din cooperativele agricole, Uniunea Națională a aprobat o seamă de recomandări, a căror aplicare, începînd din anul acesta, este menită să ducă la îmbunătățirea activității organizatorice și de conducere din cooperativele agricole, la întărirea disciplinei și controlului în muncă, la creșterea răspunderii tuturor cooperatorilor față de soarta producției și a avuției obștești.

În acest ansamblu se înscriu și recomandările privind normarea și retribuirea muncii membrilor cooperatori, îndrumările referitoare la personalul de conducere și administrație din cooperativele agricole, instrucțiunile pentru organizarea activității sectorului de evidență contabilă din unitățile cooperatiste. Pentru tema pe care o discutăm, consider necesar să menționez că, **spre deosebire de practica de pînă acum, contabilii nu vor mai lucra dispersat — unii la centrul cooperativei, alții la brigăzi sau ferme. Corespunzător grupei de mărime în care se încadrează cooperativa, se organizează un sector format din 3—7 contabili și condus de contabilul șef.**

Posturile de contabili (socotitori) de brigadă au fost desființate, urmînd ca lucrările de evidență, privind munca depusă și rezultatele obținute de membrii cooperatori, să fie efectuate de brigadieri, ajutați de șefii de echipă. În mod sigur, o asemenea organizare a activității de evidență va determina creșterea răspunderii în muncă atît a contabililor, cît și a brigadierilor față de sarcinile încredințate.

— Vă rugăm să schițați ce anume au de făcut, practic, brigadierii, în lumina noilor măsuri.

— Țin să accentuez că evidența muncii membrilor cooperatori cuprinde lucrări de cea mai mare răspundere pentru consiliile de conducere și brigadieri. **În orice moment această evidență trebuie să exprime situația clară și precisă a lucrărilor efectuate și a zilelor-muncă cuvenite fiecărui membru cooperator, pe culturi și centralizat pe echipă, brigadă și apoi pe întreaga cooperativă.** Spuneam că în activitatea sa, brigadierul este ajutat de șeful de echipă. Într-adevăr, în fiecare zi, după terminarea lucrului, șeful de echipă măsoară volumul și controlează calitatea muncii efectuată de fiecare membru din echipa sa, după care trece într-un carnet următoarele date: numele și prenumele cooperatorului respectiv, felul și volumul lucrării executate, data efectuării lucrării. Apoi predă, tot zilnic, aceste note, semnate de el, brigadierului. Prima obligație a brigadierului este de a controla, pe baza datelor din notele prezentate de șefii de echipă, cantitatea și calitatea muncii efectuate de echipă, după care trece la completarea, în fișele individuale ale membrilor cooperatori, a volumului lucrărilor executate, îngrijindu-se ca, săptămînal, fișele individuale să fie semnate de membrii cooperatori.

Brigadierul are, de asemenea, obligația ca la 1 și 16 ale fiecărei luni să predea fișele individuale la contabilitate. Aici con-

(Continuare în pag. a 3-a)

SEMĂNATUL PORUMBULUI BATE LA UȘĂ

Îndrumate de consiliile agricole și uniunile cooperatiste, unitățile agricole au luat măsuri pentru ca, în momentul în care se întrunesc condiții favorabile, însămînțarea porumbului să se poată desfășura din plin. Dar mai există și rămîneri în urmă. Tocmai de aceea este necesar ca să se insiste, în aceste zile, asupra cîtorva măsuri tehnice de care depinde buna reușită a culturii și, în final, producția de porumb. Pentru a informa pe cititorii noștri despre aceste măsuri ne-am adresat prof. dr. docent Nicolae HULPOI, director adjunct științific al I.C.C.P.T.-Fundulea, care ne-a relatat:

Baza materială de care dispun și experiența acumulată permit unităților agricole ca în această primăvară să execute toate lucrările pregătitoare necesare însămînțării porumbului în condiții optime.

Una dintre acestea este **terminarea grabnică a grăpării arăturilor de toamnă.**

Există încă însemnate suprafețe destinate culturii porumbului rămase nearate din toamnă. Pe toate acestea, o **arătură efectuată la 15—18 cm adîncime, grăpată imediat cu grapa cu colți nu mai poate suferi nici o întîrziere.**

Porumbul valorifică din plin atît gunoiul de grajd, cît și îngrășămintele chimice. Acolo unde fertilizarea nu s-a făcut din toamnă, **îngrășămintele trebuie aplicate cît mai curînd.** Gunoiul de grajd — 20-30 tone/ha — se dă, de preferință, pe suprafețele nearate din toamnă. Acolo unde există arături, se poate folosi un gunoi mai puțin păios sau mai putred care, după ce e împrăștiat uniform, se încorporează prin discuire. Se folosesc însă cantități mai mici: 15—20 de tone la hectar.

Dintre îngrășămintele chimice, superfosfatul — unde nu s-a aplicat în toamnă — și azotatul de amoniu se pot folosi pînă în preajma semănatului, încorporîndu-se prin discuirea ce se execută înaintea acestuia.

Pregătirea patului germinativ, hotărîtoare pentru un semănat de calitate, cere supraveghere din partea specialiștilor. Efectuată cu grapa cu discuri sau cu cultivatorul urmat de grapa cu colți reglabili, lucrarea trebuie să asigure mobilizarea solului pînă la adîncimea de semănat. Întercalîndu-se între polidisc și grapă o bară de lemn cu secțiune pătrată sau o șină metalică, **stratul de sol care urmează să primească sămînța se nivelează mai bine.** Acest lucru influențează pozitiv calitatea semănatului și asigură o răsărire uniformă. **Pe terenurile infestate cu diverși dăunători** — rățișoara porumbului, viermele sîrmă, buha semănăturilor sau coropișnița — **pregătirea patului germinativ se face după un tratament al solului cu Aldrin (25—30 kg/ha) sau Duplitox (30—40 kg/ha).**

Influența pe care o are data semănatului asupra viitoarei producții de porumb este binecunoscută. **Chemați să stabilească epoca optimă în deplină cunoștință a condițiilor specifice fiecărei sole sînt numai specialiștii din unități.** Ei trebuie să o facă plecînd de la

(Continuare în pag. a 4-a)

buletin meteorologic

În săptămîna ce urmează de la 31 martie la 6 aprilie, caracteristicile vremii vor fi mai întîi imprimate de masele de aer cu origine mediteraną, ce vor continua să traverseze regiunile noastre, apoi de o invazie de aer subpolar cu origine nord-atlantică.

Ca o consecință a acestei circulații aeriene, în primele 2—3 zile timpul va fi călduros cu cer variabil, temporar noros, cînd vor cădea ploi slabe cu caracter local. Diminețile vor fi cețoase, iar după-amiezile frumoase și relativ însorite. Vîntul va sufla slab. Temperatura va urca pînă la 22 de grade în cîmpia Dunării și pînă la 15 grade în nord.

După aceste zile călduțe, un val de aer rece va pătrunde în ținuturile noastre cauzînd, în primele două zile, un cer noros și precipitații sub formă de ploaie care în zona de munte, Transilvania și Moldova, se vor transforma în lapoviță și ninsori. În contact cu solul, fulgii de zăpadă se vor topi repede.

După trecerea acestei unde de aer subpolar, timpul va deveni din nou frumos cu înnorări ceva mai pronunțate la sfîrșit de amiază. Temperatura va începe să crească treptat în toate regiunile țării și numai nopțile vor fi reci și cu brumă. În unele dimineți se va forma ceață locală în munți și sudul țării.

N. TOPOR

HOTĂRÎREA

Plenarei C. C. al P. C. R. din 27-28 martie 1967 cu privire la îmbunătăţirea conducerii, planificării, finanţării şi organizării gospodăriilor agricole de stat

(Urmare din pag. 1)

cialiştilor şi a celorlalţi lucrători din unităţile agricole de stat de la activitatea productivă.

5. — Activitatea unităţilor agricole de stat va fi astfel organizată încît specialiştii agricoli îşi vor desfăşura activitatea nemijlocit în producţie. Trecerea la conducerea directă a exploatării agricole va da cadrelor de specialitate posibilitatea să-şi pună în valoare experienţa, cunoştinţele tehnice şi capacitatea organizatorică, va avea drept rezultat creşterea tehnicităţii în conducerea producţiei şi folosirea mai eficientă a bazei materiale de care dispune agricultura noastră de stat.

6. — Pentru cointeresarea materială şi creşterea răspunderii specialiştilor, a tuturor lucrătorilor din unităţile agricole de stat faţă de situaţia producţiei, faţă de rezultatele economice ale unităţilor respective, salarizarea şi premierea, venitul întregului personal vor fi condiţionate de producţiile şi beneficiile obţinute.

7 — Pentru o mai bună valorificare a producţiei, pentru sporirea veniturilor lor şi satisfacerea pe scară mai largă a cerinţelor pieţii interne, unităţile agricole de stat vor extinde desfacerea produselor prin magazine proprii. Un număr de întreprinderi agricole de stat vor fi specializate pentru a asigura produse agricole în sortimentele şi la calitatea solicitată pe piaţa externă.

III.

Pentru a crea cadrul organizatoric corespunzător aplicării măsurilor stabilite, Plenara consideră necesară îmbunătăţirea structurii agriculturii de stat.

Scopul noilor forme organizatorice ce vor fi aplicate în agricultura de stat este crearea tuturor condiţiilor care să asigure soluţionarea operativă, eficientă a problemelor multiple ridicate de producţia agricolă, folosirea la maximum a întregului potenţial material şi a forţei de muncă existente în unităţile agricole de stat, valorificarea spiritului de iniţiativă, a experienţei şi priceperii oamenilor muncii din aceste unităţi. Esenţa noului sistem de organizare şi conducere în agricultura de stat va fi lărgirea atribuţiilor, a competenţelor şi răspunderii celor ce lucrează în sfera nemijlocită a producţiei agricole, pentru gospodărirea cît mai eficientă a mijloacelor puse la dispoziţie de stat, pentru creşterea continuă a producţiei agricole, pentru scăderea cheltuielilor, pentru sporirea rentabilităţii tuturor unităţilor agricole ale statului.

1. — În sistemul agriculturii de stat, ferma agricolă va fi unitatea economică de producţie de bază. Ea se va profila fie în sectorul vegetal, fie în cel animal, pe un număr limitat de ramuri de producţie. Mărimea fermei va fi determinată de profilul producţiei, de gradul înzestrării şi al aşezării ei teritoriale. Ea va dispune de tractoarele, maşinile, utilajele, instalaţiile şi de mijloacele financiare necesare realizării sarcinilor de producţie, avînd datoria de a le folosi cu maximum de eficienţă. Ferma va lucra ca unitate de sine stătătoare, cu competenţă deplină în administrarea bunurilor de care dispune, ea va avea gestiune proprie şi va răspunde direct de realizarea sarcinilor privind producţia-marfă, de executarea planului de venituri şi cheltuieli.

Conducerea fermei va fi asigurată permanent de către un specialist agricol — în calitate de şef al fermei— care va răspunde nemijlocit de întreaga activitate organizatorică desfăşurată pentru îndeplinirea indicatorilor economici prevăzuţi în plan, în care scop va avea dreptul să dispună asupra folosirii mijloacelor materiale şi financiare încredinţate.

Personalul salariat permanent al fermei se va stabili în funcţie de mărimea, caracterul şi dotarea tehnică-materială a acesteia, ţinîndu-se seama de experienţa proprie în organizarea şi folosirea forţei de muncă, ca şi de experienţa existentă în ţările cu o agricultură avansată.

Toţi lucrătorii din fermă, inclusiv şeful fermei, vor trebui să participe efectiv la executarea lucrărilor agricole, pe toată perioada anului, mînuind întreaga gamă a tractoarelor, maşinilor şi insalaţiilor agricole după nevoile procesului de producţie. Producţia din fermă trebuie să se realizeze de către lucrătorii permanenţi. Angajarea lucrătorilor temporari trebuie limitată la strictul necesar, fiind justificată numai de executarea lucrărilor agricole pentru care lipseşte dotarea necesară.

2. — În scopul conducerii şi îndrumării mai multor ferme, apropiate din punct de vedere teritorial, se organizează întreprinderi agricole de stat. Acestea vor dispune de sectoare de deservire a procesului de producţie, corespunzător activităţii fermelor, iar pentru prelucrarea şi industrializarea directă a materiei prime, unele din ele vor deveni combinate de producţie agroindustrială.

Întreprinderea va asigura :

— coordonarea şi îndrumarea activităţii fermelor şi sectoarelor de deservire, introducerea tehnologiilor noi în producţia agricolă, îmbunătăţirea organizării muncii, evidenţa economico-financiară ;

— aprovizionarea tehnico-materială şi valorificarea produselor fermelor, repararea tractoarelor şi maşinilor agricole, funcţionarea şi utilizarea eficientă a sistemelor de irigaţie, executarea lucrărilor de investiţii ;

— controlul permanent asupra modului în care fermele exploatează mijloacele de producţie, sporesc continuu producţia şi reduc preţul de cost.

Conducerea întreprinderii agricole de stat se va realiza de către un consiliu de administraţie, format din directorul întreprinderii şi ajutoarele sale directe, şefii fermelor şi ai sectoarelor de deservire. Aceştia răspund de activitatea pe care o desfăşoară în faţa consiliului. Consiliul de administraţie, organ colectiv de conducere, va dezbate şi hotărî deliberativ asupra tuturor problemelor legate de bunul mers al fermelor şi sectoarelor întreprinderii.

3. — Coordonarea, îndrumarea şi controlul activităţii întreprinderilor, sprijinirea lor în relaţiile cu organele economice şi de stat locale vor fi asigurate de trusturile regionale ale întreprinderilor agricole de stat.

4. — Consiliul Superior al Agriculturii, prin Departamentul Întreprinderilor Agricole de Stat, va conduce, îndruma şi controla îndeaproape întreaga activitate a întreprinderilor agricole de stat, va răspunde de realizarea sarcinilor de producţie şi economice ce revin întreprinderilor şi fermelor, asigurînd dezvoltarea agriculturii de stat pe baza hotărîrilor partidului şi guvernului.

Noul sistem de organizare a fermelor şi întreprinderilor va fi pus în aplicare, experimental, încă din acest an, într-un număr de unităţi, şi se vor pregăti condiţiile pentru a se extinde în toată agricultura de stat începînd cu anul 1968. În acest scop, Consiliul Superior al Agriculturii împreună cu Comitetul de Stat al Planificării, Ministerul Finanţelor, Comitetul de Stat pentru Problemele Organizării Muncii şi Producţiei şi ale Salarizării, Banca Naţională, Direcţia Centrală de Statistică şi alte organe centrale vor prezenta Consiliului de Miniştri actele normative corespunzătoare pînă la 30 septembrie 1967.

IV.

Se va introduce un nou sistem de salarizare şi premiere, care va spori cointeresarea lucrătorilor din sectorul de stat al agriculturii în rezultatele muncii lor, va întări răspunderea, inclusiv materială, pentru modul în care îşi îndeplinesc atribuţiile încredinţate. Salarizarea şi premierea, veniturile specialiştilor şi ale celorlalţi lucrători din ferme şi întreprinderi vor fi stabilite în funcţie de aportul adus la realizarea planului de producţie şi de beneficii. Pentru specialiştii cu studii superioare se vor introduce şi grade profesionale.

Întreprinderile şi fermele vor dispune de un fond de salarii corelat cu volumul producţiei marfă, pe care îl vor folosi în raport cu cerinţele desfăşurării producţiei. Economiile ce vor fi realizate în ferme şi întreprinderi printr-o mai bună organizare a muncii, şi o mai raţională folosire a bazei tehnice-materiale, vor permite creşterea veniturilor salariaţilor.

Premierea va trebui să se bazeze pe o justă stabilire a sarcinilor de plan, astfel încît acestea să stimuleze valorificarea cît mai eficientă a posibilităţilor existente în unităţi.

Una din îndatoririle principale ale specialiştilor şi ale celorlalţi lucrători din ferme şi întreprinderi este grija pentru folosirea chibzuită şi păstrarea bunurilor unităţilor în care lucrează — bunuri ale întregului popor. Pentru întărirea răspunderii şi disciplinei în muncă, pagubele ce vor fi pricinuite avutului obştesc din neglijenţă, nepricepere sau proastă gospodărire vor fi suportate de cei care le-au produs.

Consiliul Superior al Agriculturii prin Departamentul Întreprinderilor Agricole de Stat, va lua măsuri pentru îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi viaţă ale lucrătorilor din ferme şi întreprinderi. Lucrătorilor permanenţi din aceste unităţi li se vor acorda credite pentru construirea de locuinţe în localităţile unde lucrează, precum şi anumite cantităţi de produse sub formă de tain ; se vor crea condiţii mai bune pentru ca copiii acestora să urmeze diferite şcoli din ţară, precum şi alte avantaje.

Se va întări legătura dintre institutele de cercetări ştiinţifice şi unităţile de producţie, sporirea producţiei agricole, a productivităţii muncii fiind condiţionată de aplicarea pe scară tot mai largă în practică a rezultatelor ştiinţei şi tehnicii avansate. Se va extinde reţeaua centrelor de cercetare în întreprinderile agricole de stat, se vor organiza laboratoare care să permită specialiştilor să cerceteze şi să aplice în practica unităţilor rezultatele cercetărilor lor.

Ministerul Învăţămîntului şi Consiliul Superior al Agriculturii vor lua măsuri pentru îmbunătăţirea programelor de învăţămînt şi a practicii studenţilor din institutele agronomice, pentru ca viitorii specialişti, încă din timpul anilor de studii, să lucreze efectiv în unităţile de producţie, să înveţe să mînuiască tehnica şi să conducă procesul de producţie agricolă. Totodată, se va dezvolta sistemul de completare şi însuşire a cunoştinţelor profesionale pentru specialiştii agricoli cu studii superioare prin cursuri post-universitare. Se va îmbunătăţi modul de organizare şi funcţionare a învăţămîntului profesional agricol, programa de învăţămînt şi practica de producţie pentru a se asigura pregătirea unor lucrători cu calificare mai largă, care să poată mînui întreaga gamă de tractoare, maşini agricole şi instalaţii după nevoile muncii în ferme.

Consiliul Superior al Agriculturii, Ministerul Industriei Construcţiilor şi sfaturile populare trebuie să asigure folosirea judicioasă a fondurilor destinate investiţiilor pentru dezvoltarea agriculturii de stat. Construcţiile şi diferitele obiective agroindustriale trebuie să se realizeze cu cheltuieli reduse, în termen scurt, pe baza unor soluţii simple, moderne, care să permită introducerea unor tehnologii noi ; să asigure realizarea producţiei cu eficienţă economică cît mai ridicată.

Pentru realizarea construcţiilor agroindustriale, în cadrul Ministerului Industriei Construcţiilor se va organiza un sector pentru coordonarea şi urmărirea realizării investiţiilor agricole, precum şi formaţiuni specializate pentru executarea acestor lucrări.

Ţinînd seama de importanţa pe care o are folosirea energiei electrice în procesul de producţie pentru creşterea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost, este necesar ca Ministerul Energiei Electrice şi Consiliul Superior al Agriculturii, pe baza planului întocmit, să asigure extinderea electrificării în unităţile agricole de stat.

În scopul satisfacerii cerinţelor de transport, Consiliul Superior al Agriculturii, împreună cu Ministerul Transporturilor Auto, Navale şi Aeriene, Ministerul Industriei Construcţiilor de Maşini, Comitetul de Stat al Planificării şi alte organe interesate, vor prezenta Consiliului de Miniştri măsuri cu privire la asigurarea mijloacelor de transport necesare agriculturii.

Ministerul Industriei Construcţiilor de Maşini va trebui să realizeze programul de producere a tractoarelor, maşinilor, instalaţiilor şi utilajelor necesare diversificării mecanizării agriculturii şi să asigure livrarea lor la termenele stabilite. În însuşirea şi realizarea acestui program trebuie să se ţină seama că pentru creşterea continuă a producţiei şi productivităţii muncii, întreprinderile agricole de stat au nevoie de maşini de mare randament, universale şi complexe, la nivelul celor realizate în ţările cu agricultură avansată.

Ministerul Industriei Chimice va lua măsuri pentru diversificarea sortimentelor de îngrăşăminte chimice, producerea de erbicide şi substanţe fitofarmaceutice cu acţiune rapidă, precum şi a biostimulatorilor, necesari în furajarea animalelor şi tratamentul culturilor.

V.

Pentru îndeplinirea sarcinilor mari care stau în faţa agriculturii de stat este necesar să crească rolul şi competenţa organelor şi organizaţiilor de partid. În centrul activităţii acestora vor trebui să stea problemele principale ale producţiei fermelor şi întreprinderilor, organizarea în cele mai bune condiţiuni a muncii, folosirea întregii capacităţi a maşinilor şi tractoarelor, ridicarea calificării muncitorilor şi a cadrelor de specialitate. O mare atenţie trebuie acordată educării membrilor de partid şi salariaţilor în spiritul răspunderii pentru îndeplinirea planului, pentru apărarea şi dezvoltarea avutului obştesc. Va trebui întărită munca de îndrumare şi control a organelor şi organizaţiilor de partid, astfel ca fermele şi întreprinderile agricole de stat să poată asigura o productivitate a muncii şi o producţie cît mai înalte.

Comitetele sindicale şi organizaţiile U.T.C. trebuie să-şi aducă un aport sporit la organizarea şi urmărirea întrecerii socialiste, la generalizarea experienţei pozitive în producţie, la întărirea disciplinei în muncă.

*

Plenara îşi exprimă convingerea că inginerii, tehnicienii, toţi oamenii muncii din unităţile agricole de stat nu vor precupeţi nimic pentru aplicarea în viaţă a hotărîrilor Comitetului Central, menite să ridice pe o treaptă superioară munca şi producţia în agricultura socialistă de stat. În faţa lor stă sarcina patriotică de mare răspundere de a face din fiecare fermă, din fiecare întreprindere agricolă de stat model de exploatare agricolă, de organizare ştiinţifică a producţiei şi a muncii, la nivelul ţărilor cu agricultură avansată, contribuind astfel într-o măsură tot mai mare la dezvoltarea întregii economii naţionale, la ridicarea nivelului de trai al poporului, la desăvîrşirea construcţiei socialiste, la înflorirea patriei noastre.

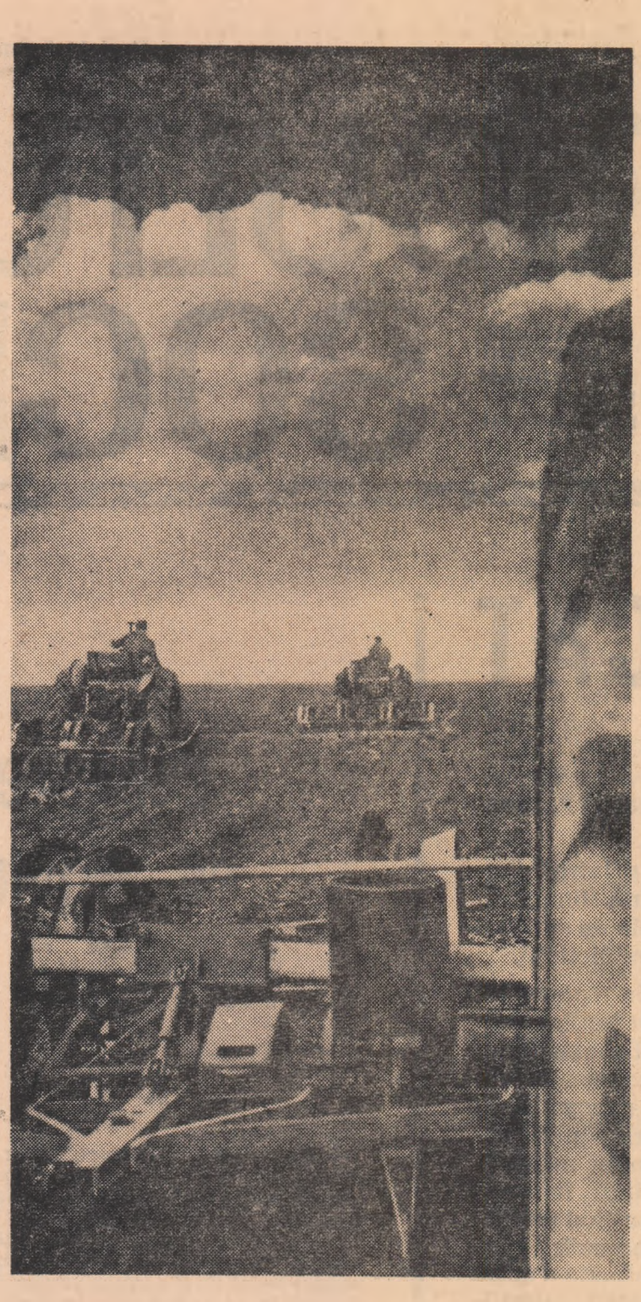

FOLOSESC DIN PLIN TIMPUL PRIELNIC

Ogoarele cunosc freamătul muncilor de primăvară. Insufleţiţi de sarcina trasată de partid de a se obţine în cel de-al doilea an al cincinalului producţii agricole şi mai mari decît în 1966, oamenii muncii de la sate caută să folosească din plin zilele prielnice de lucru pentru a pune bazele unor recolte sporite. Printre ei se află şi membrii brigăzii a 10-a de la S.M.T. Nanov, conduşi de Nicolae Gheorghe, care deservesc cooperativa agricolă de producţie din Furculeşti, raionul Alexandria. Fotoreporterul i-a surprins în momentul cînd ei mai aveau de însămînţat cîteva din cele 280 ha destinate culturii de floarea-soarelui.

Foto : C. DUMITRU

ÎN AJUTORUL MECANIZATORILOR

ADAPTAREA MAŞINII DE PLANTAT CARTOFI PENTRU ADMINISTRAREA ÎNGRĂŞĂMINTELOR

Datorită lipsei unor cantităţi suficiente de îngrăşăminte organice, cooperativele pe care le deservim au recurs la plantarea manuală a cartofilor, administrînd gunoiul la fiecare cuib în parte. Ca urmare a plantării manuale maşinile aferente nu s-au folosit, iar lucrările ulterioare, ca întreţinerea culturii, combaterea dăunătorilor şi recoltarea nu s-au mai putut executa cu mijloace mecanice. După un studiu amănunţit al maşinilor de plantat cartofi am ajuns la concluzia că ele pot fi adaptate şi pentru încorporarea îngrăşămintelor organice sau chimice. Pentru aceasta am folosit instalaţiile de îngrăşăminte de la semănătoarea 2 S.P.C. 2, pe care le-am adaptat maşinilor de plantat cartofi.

Cutiile de îngrăşăminte au fost amplasate în partea posterioară a maşinii (vezi figura) deasupra fiecărui rînd deschis de brăzdar, respectiv deasupra rîndului de cartofi. Prinderea cutiilor pe cadrul maşinii pentru plantat cartofi s-a făcut cu ajutorul a doi suporţi, stînga şi dreapta, confecţionaţi din platbande cu lăţimea de 40 mm şi grosimea de 14 şi respectiv 16 mm. Pe suporţi au fost practicate două găuri cu diametrul de 10 mm. Prin aceste orificii şi alte două corespunzătoare din barele cadrului, s-au introdus şuruburi, cu ajutorul cărora se face fixarea dispozitivelor de încorporat îngrăşăminte la utilajul de plantat.

Îngrăşămintele sînt dirijate din cutie în sol prin tuburi obişnuite (reper 2206 N), iar acoperirea lor se face de către organele active ale maşinii de plantat — rariţe sau discuri. În cazul maşinilor echipate cu discuri am urmărit ca tubul să fie aşezat la mijlocul distanţei dintre discuri.

Pentru acţionarea distribuitorilor de îngrăşăminte, axul reper 1401 M pe care se găsesc pinioanele conice reper 2208 M se inversează faţă de poziţia lor obişnuită la 2 S.P.C. 2, astfel încît capătul din stînga, (orientîndu-ne din spatele maşinii) să fie mai înafară. Pe capătul axului se montează un pinion triplu cu 6.8 şi 10 dinţi reper 31.03 ce se solidarizează cu axul prin pană. Fixarea pinionului în poziţia dorită se face cu ajutorul unui surub cu cap pătrat.

Acţionarea axului distribuitorilor se realizează prin intermediul unui lanţ agricol de la un pinion triplu ce este solidarizat cu axul distribuitorului de tuberculi din partea stîngă a maşinii (văzută din spate).

La transmiterea mişcării către axul distribuitorului de îngrăşăminte, pinioanele nu se modifică, alegerea diferitelor poziţii de angrenare făcîndu-se prin schimbarea lanţului pe pinionul respectiv şi aşezarea poziţiei corespunzătoare a pinionului glisant.

Folosirea acestui sistem are avantajul că asigură o fertilizare corespunzătoare a terenului cu cantităţi relativ mici de îngrăşăminte, în condiţiile unei eficienţe economice sporite. Astfel, pentru îngrăşarea cu superfosfat a unui ha de teren se folosesc în mod curent 300 kg/ha, iar prin îngrăşarea pe rînd numai 100 kg la ha. Un alt avantaj al metodei constă în economia de braţe de muncă la lucrarea respectivă.

Ing.
V. BRĂDĂŢEANU
directorul
S.M.T. Rădăuţi,
regiunea Suceava

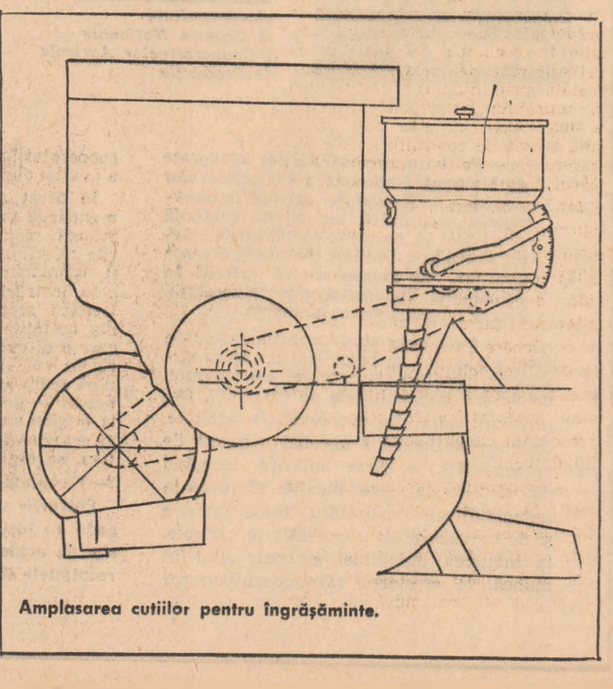

Amplasarea cutiilor pentru îngrăşăminte.

ÎNSEMNĂRI

Proporţiile şantierului hidroameliorativ Albiţa-Fălciu

Septembrie 1966. Pe meleagurile teşene, la Albiţa-Fălciu s-au pus pilonii unui şantier de hidroamelioraţii de mari proporţii. De-a lungul Prutului, se construieşte un dig, care va feri de inundaţii peste 18 000 ha. Screpere, buldozere, dragline, tractoare puternice desfăşoară aici o impresionantă bătălie pentru transformarea naturii.

— În zona Albiţa-Fălciu — ne-a spus tovarăşul ing. Gh. Danu, vicepreşedinte al Consiliului agricol regional Iaşi — *apele revărsate ale Prutului înghiţeau an de an suprafeţe întinse de culturi.*

Pentru a face ca şi aceste terenuri să rodească au fost alocate din fondurile statului peste 150 de milioane de lei. Lucrarea — aşa cum a conceput-o proiectantul general, I.P.I.F.Bucureşti — cuprinde construirea unui dig de pămînt lung de 68 km şi înalt de 4 m, dig care necesită un volum de circa 4 milioane de metri cubi de terasamente.

Cinci staţii de pompare reversibile automatizate vor constitui „inima" întregului sistem. Dubla lor menire — aceea de evacuare a apelor provenite din ploi sau zăpezi şi de aducere a apei din Prut, prin sistemul de irigaţii cu canale şi aspersoare (în caz de secetă), conferă obiectivului personalitatea înscrisă sub numele de tehnică modernă.

În faţa digului urmează să se execute o serie de lucrări de apărare a acestuia, cum ar fi consolidarea celor şase coturi ale malului Prutului supuse ruperii de apă, precum şi plantarea unor perdele de protecţie cu arbori de luncă. Urmează apoi un volum mare de lucrări de desecare, defrişare de stufăriş şi de alte esenţe lemnoase existente în prezent pe mai bine de 1 600 ha, construirea a cinci drumuri transversale din macadam pentru acces la staţiile de pompare şi altele.

Întregul traseu al digului va fi prevăzut cu instalaţii electrice, telefonice şi radio ; se vor ridica şi o serie de construcţii necesare pentru exploatare şi întreţinere — cantoane, grupuri sociale, sedii de secţii şi altele.

Amănunte în legătură cu aceste lucrări de mare anvergură ne-au fost furnizate de tov. ing. Constantin Iurascu, directorul D.R.I.F.O.T.-ului *Iaşi.*

— Versanţii limitrofi zonei Albiţa-Fălciu — ne-a relatat interlocutorul nostru — cuprind peste 7 000 de hectare. Datorită necesităţii opririi procesului de colmatare a zonelor de luncă, care urmează să fie scoase de sub inundaţiile Prutului, noi am conceput regularizarea diverşilor afluenţi şi, în acelaşi timp, construirea a nouă lacuri de acumulare pentru apele provenite din ploi.

Întreaga lucrare este concepută să se execute în trei compartimente, denumite „nord", „centru" şi „sud", cu diguri de sine stătătoare, în lungime de cîte 20—22 km fiecare.

Trebuie spus însă că neterminarea, conform planului, la sfîrşitul anului trecut, a portiunii de dig din dreptul satului Săratu a adus pagube provocate de revărsarea apelor din Prut peste semănăturile de toamnă.

Constructorii au reînceput lucrul pe şantier, cu 50 de utilaje grele. Lor li s-au alăturat ţărani cooperatori din Răşeşti Poşăneşti, Stănileşti, Lunca Banului, Berezeni, Fălciu şi lucrătorii ocolului silvic Huşi.

C. MANOLIU

PE TEME ECONOMICE

CRITERII DE ORGANIZARE A MUNCII ÎN COOPERATIVELE AGRICOLE

- **Permanentizarea și specializarea brigăzilor pe ramuri de producție**
- **Cît de mare poate fi brigada?**
- **Repartizarea forței de muncă în raport cu nevoile fiecărui sector**
- **Tuturor cooperatorilor—posibilități asemănătoare**
- **Echipa — verigă importantă**

Dezvoltarea și consolidarea cooperativelor agricole de producție sînt condiționate în mare măsură de nivelul organizării muncii, de gradul de utilizare a forței de muncă, ca și de retribuirea membrilor cooperatori. Organizarea rațională a muncii asigură executarea la timp a lucrărilor corespunzătoare procesului de producție respectiv, creșterea productivității muncii și a cointeresării materiale a cooperatorilor.

Organizarea muncii constă, în primul rînd, în repartizarea membrilor cooperatori pe ramuri de producție și alte activități, în raport cu nevoile fiecărui proces de producție. Experiența cooperativelor noastre agricole a demonstrat că **baza organizării muncii în fiecare ramură de producție o constituie brigada permanentă de producție.** Permanența brigăzii se realizează prin aceea că membrii ei se încadrează pe un număr mai mare de ani, lucrează un timp îndelungat pe aceleași terenuri, cu mijloacele de producție ce le-au fost repartizate. Prevederile statutare cu privire la păstrarea neschimbată a componenței de muncă și a locului și mijloacelor de muncă atribuite contribuie la întărirea simțului de răspundere în producție și la stimularea interesului pentru ridicarea calificării, la creșterea cointeresării materiale a membrilor în rezultatele muncii lor, la dezvoltarea proprietății cooperatiste.

Pentru asigurarea necesarului de forță de muncă în diversele ramuri de producție și activități, la cooperativele cu o bună experiență în această privință se urmărește ca membrii cooperatori să fie repartizați în raport cu nevoile fiecărei ramuri. În afară de aceasta, se are în vedere ca membrii ce lucrează în producția vegetală să poată executa un număr asemănător de zile-muncă. Astfel, cooperativa agricolă din Mărăcineni, regiunea Ploiești, avea în 1966 un număr de 1 779 de membri activi și o suprafață de 1 625 ha teren arabil, din care 100 ha grădină de legume. Din totalul membrilor activi au fost repartizați pentru producția vegetală 1 620, restul lucrînd în creșterea animalelor, în activitățile anexe și în munci de conducere și administrație. Ținînd seama de zilele-muncă planificate pentru brigăzile de cîmp și pentru cele legumicole, cei 1 620 membri au fost repartizați în felul următor: 1 032 la brigăzile de cîmp și 588 la brigăzile legumicole. În felul acesta au revenit, în medie pe un cooperator, circa 180 de zile-muncă atît la brigăzile de cîmp, cît și la cele legumicole.

Se întîlnesc însă și unele aspecte negative. Astfel, la cooperativa agricolă din Panciu, regiunea Galați, unde nu s-a ținut seama de această cerință, numărul mediu de zile-muncă ce a revenit pe un cooperator în anul 1965 a variat foarte mult de la o brigadă la alta. Astfel, unui cooperator din brigada a 8-a i-au revenit, în medie, 286 de zile-muncă, iar în brigada a 11-a numai 180 de zile-muncă.

E recomandabil ca în preocuparea pentru îmbunătățirea organizării brigăzilor să se meargă pe linia brigăzilor specializate, ori de cîte ori mărimea ramurii de producție respective îngăduie acest lucru. Cînd unele ramuri de producție sînt mai puțin dezvoltate e bine să se organizeze brigăzi mixte, potrivit prevederilor statutare. Asemenea situații se întîlnesc mai des în zona de deal. Astfel, în 1965, la cooperativa agricolă din Cărpinișea, raionul Buzău, unde 72,2 la sută din totalul zilelor-muncă destinate producției vegetale au fost folosite pentru culturile de cîmp, 1,8 la sută pentru grădina de legume, 16 la sută pentru vie și 10 la sută pentru livezi, organizarea unor brigăzi mixte a fost îndreptățită. Acest lucru a fost determinat și de repartiția terenului pe brigăzi, care cuprinde categorii de folosință diferite: arabil, vii, livezi, fînețe etc.

O dată cu extinderea plantațiilor în masive mari se poate trece la organizarea unor brigăzi specializate în regiunile de deal. În ce privește mărimea brigăzilor, reprezentată prin numărul de membri și suprafața repartizată, practica a demonstrat că este bine să se țină seama de condițiile locale din fiecare cooperativă agricolă. Numărul membrilor din cooperativă, suprafața de teren, gradul de mecanizare a lucrărilor, dispersarea membrilor pe sate, posibilitatea brigadierului de a conduce activitatea de producție etc. constituie principalii factori de care consiliile de conducere e firesc să țină seama la stabilirea felului și mărimii brigăzilor. Spre a vedea modul cum s-au orientat unele cooperative, prezentăm cîteva exemple în tabelul alăturat.

La cooperativa agricolă din Costești, alcătuirea unei brigăzi din 242 oameni și numai 276 ha teren este justificată, deoarece aici există un număr mare de brațe de muncă și suprafață mai mică de teren decît la cooperativa agricolă din Brădeanu, unde revine o suprafață mai mare de teren arabil pe un cooperator activ.

La stabilirea mărimii este bine să se țină seama și de pregătirea brigadierului, avîndu-se în vedere întreaga activitate desfășurată de membrii brigăzii respective. Exprimînd activitatea brigăzii prin numărul total de zile-muncă, s-a constatat că un brigadier bine pregătit poate conduce o brigadă ai cărei membri efectuează anual 20 000—35 000 de zile-muncă.

Experiența de pînă acum a arătat că o brigadă specializată poate lucra: brigada de cîmp (200—500 ha teren arabil), brigada legumicolă și viticolă (30—80 ha), pomicolă (60—150 ha); o astfel de brigadă e indicat să cuprindă circa 150 de membri ce participă la muncă. Cînd gradul de mecanizare este ridicat și suprafața ce revine pe un cooperator este mare, brigăzile de cîmp pot avea și pînă la 1 000 ha de teren arabil, așa cum se procedează, de pildă, la cooperativa agricolă din Comana, regiunea Dobrogea.

Mărimea brigăzilor zootehnice poate fi de circa 30 de membri, cărora li se repartizează numărul de animale corespunzător normelor de deservire aprobate de adunarea generală.

De o mare însemnătate este experiența pe care au acumulat-o cooperativele agricole cu privire la **repartizarea terenului pe brigăzi**; din această experiență a rezultat că aplicarea corectă a prevederilor statutare constă din repartizarea pe brigăzi a unor suprafețe bine delimitate, într-un număr redus de trupuri. La cooperativele agricole din Chișcăreni, raionul Hîrlău și Mărăcineni, raionul Buzău, fiecare brigadă de cîmp a primit tot terenul într-un singur trup care a rămas neschimbat mai mulți ani. Alte cooperative repartizează în fiecare an culturile pe brigăzi, ceea ce duce la fărîmițarea terenului și adeseori la schimbarea suprafeței respective în anul următor. De pildă, în 1966, o brigadă de la cooperativa agricolă din Rast, raionul Băilești, avea terenul împărțit în 12 parcele separate, ceea ce a îngreunat controlul și supravegherea lucrărilor făcute de membrii brigăzii și a scăzut interesul pentru îmbunătățirea fertilității solului respectiv.

Pentru buna desfășurare a activității în cadrul brigăzilor din producția vegetală, un rol însemnat îl joacă organizarea temeinică a **echipelor.** Repartizarea culturilor pe echipe lichidează lipsa de răspundere în muncă și face posibilă retribuirea suplimentară după producția obținută. Statutul prevede că adunarea brigăzii poate hotărî repartizarea culturilor ce necesită multă muncă manuală pe grupe de cooperatori, grupe de familii, alcătuite după vecinătate, rudenie sau alte criterii stabilite de adunarea generală.

Experiența cooperativelor agricole din Peciul Nou, raionul Timișoara, Brădeanu, raionul Buzău, Corbeanca, raionul Răcari, și a altora a arătat că în acest fel crește interesul țăranilor cooperatori pentru sporirea producției și se ușurează foarte mult evidența muncii ținută de brigadier.

Buna organizare a muncii în cooperativele agricole impune și o stabilire judicioasă a numărului de membri pentru conducere și administrație. Aplicarea recentelor îndrumări ale Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție va avea ca urmare o mai rațională utilizare a forței de muncă, reducerea numărului de zile-muncă neproductive, deci creșterea retribuirii pentru o zi-muncă. Potrivit acestor îndrumări, adunarea generală a cooperativei agricole din Movileni, raionul Iași, bunăoară, a hotărît ca în anul acesta să aibă un număr de 14 membri în conducerea și administrația cooperativei, față de 22 cîți au fost în 1966, economisindu-se astfel un număr însemnat de zile-muncă.

Punerea în aplicare a prevederilor Statutului cooperativei agricole și a recomandărilor Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție va contribui la o mai bună folosire a forței de muncă, la creșterea producțiilor și a nivelului retribuirii țăranilor cooperatori.

Ing. V. V. POPOVICI
șef de laborator la Secția de economie agrară a Institutului central de cercetări agricole

Mărimea brigăzilor de cîmp în funcție de forța de muncă și suprafața terenului arabil, în cîteva cooperative agricole din raionul Buzău.

Cooperativa agricolă	Teren arabil ce revine pe cooperator activ (ha)	Mărimea brigăzii	
		Nr. mediu de membri	Supr. medie pe brigadă (ha)
Costești	1,16	242	276
Gherăseni	1,25	214	380
Brădeanu	2,36	200	468

Plenara Consiliului Uniunii regionale Dobrogea a cooperativelor agricole

Analiza a dovedit: există potențe pentru continua întărire a tuturor unităților

Vinerea trecută a avut loc la Constanța plenara Consiliului Uniunii regionale Dobrogea a cooperativelor agricole, care a analizat activitatea economico-financiară a cooperativelor pe 1966 și a stabilit măsurile ce trebuie luate în vederea îndeplinirii sarcinilor de plan pe anul în curs.

Față de perioada precedentă, anul 1966 a reprezentat pentru cooperativele agricole dobrogene o nouă treaptă în evoluția lor spre progres, spre bunăstare. În ansamblu, planul de producție și financiar a fost realizat și depășit. Rezultatele bune obținute au permis cooperativelor agricole să vîndă statului cantități sporite de produse de origine vegetală și animală și să obțină venituri bănești cu 93 de milioane de lei mai mari. Valoarea producției globale a depășit pe cea prevăzută cu 285 de milioane de lei, adică cu 15 la sută.

Trecînd în revistă realizările obținute în diferite sectoare de activitate, lucrările plenarei au arătat că fiecare unitate dispune încă de resurse pentru obținerea unor rezultate de producție și financiare superioare. Care sînt aceste rezerve și cum pot fi valorificate?

Una din acestea este **utilizarea mai gospodărească a fondului funciar.** În unele cooperative din raioanele Tulcea și Istria, la executarea lucrărilor de bază ale solului nu s-a ținut seama de respectarea regulilor cerute de prevenirea și combaterea eroziunii solului.

Există, de asemenea, posibilități pentru **utilizarea mai rațională a parcului de mașini și tractoare și a îngrășămintelor chimice, pentru extinderea irigațiilor.** Nu peste tot se acordă atenția cuvenită exploatării cît mai raționale a terenurilor amenajate pentru irigat. În raportul prezentat în plenară, tov. **Ion Iuga**, președintele uniunii regionale, a arătat că, deși în 1966 suprafața amenajată pentru irigat a crescut la 10 201 ha, circa 2 000 de hectare nu au fost folosite pentru scopul în care au fost amenajate. Pe unele suprafețe nu s-au aplicat la timp normele necesare de udări, ceea ce a dus la obținerea unor sporuri mici de producție. De altfel, dezbaterile plenarei au scos în evidență faptul că principalele cauze ale unor producții sub posibilități se datoresc întîrzierilor în efectuarea principalelor lucrări agricole. Numai așa se explică de ce, în condiții naturale similare, unele cooperative agricole din regiune au realizat producții mult diferite. Astfel, în timp ce cooperativa agricolă din Gălbiori a obținut, în anul trecut, 1900 kg de grîu la hectar, la vecina ei din Crucea nivelul producției s-a situat la 1180 kg la ha.

Pe baza învățămintelor desprinse din activitatea anului trecut, plenara a adoptat măsuri pentru înlăturarea deficiențelor semnalate și sporirea producțiilor la hectar. Un loc principal în cadrul acestor măsuri îl ocupă cele privind **buna organizare și desfășurare a campaniei agricole de primăvară. S-a insistat în mod deosebit pe urgentarea arăturilor și întreținerii oferitelor lucrări efectuate de S.M.T.**

În zootehnie, plenara a apreciat că anul acesta eforturile trebuie concentrate mai mult spre lichidarea lipsurilor care frînează dezvoltarea creșterii porcilor și a păsărilor. Cu toate condițiile prielnice, anul trecut s-a realizat de la fiecare scroafă 7,2 purcei pe regiune, ceea ce e puțin. Principala cauză care a dus la această stare de lucruri o constituie mortalitățile ridicate înregistrate în unele cooperative agricole. Se impun, de asemenea, măsuri eficiente pentru ridicarea producției medii de lînă care se menține încă scăzută.

Analizînd temeinic posibilitățile pe care le au, numeroși participanți la discuții au făcut propuneri pentru dezvoltarea sectorului zootehnic. Tovarășul **Sabri Emurla**, președintele cooperativei agricole din Cobadin, a sugerat plenarei studierea posibilității antrenării mai multor cooperative agricole pentru asigurarea utilajelor necesare producerii nutreturilor combinate.

În strînsă legătură cu problemele privind creșterea producției vegetale și animale, la plenară au fost discutate și unele aspecte privind **îmbunătățirea activității de aprovizionare tehnico-materială a cooperativelor agricole.**

— Este adevărat — a arătat în cuvîntul său **Mucenic Mamulaș**, președintele cooperativei agricole din Techirghiol — că prin înființarea rețelei de aprovizionare din cadrul uniunilor activitatea noastră, a cooperativelor este mult ușurată. Nu trebuie ocolit însă faptul că întîmpinăm uneori greutăți în asigurarea materialelor și utilajelor necesare. Nu se respectă întotdeauna termenele de livrare, se aduc materiale de proastă calitate.

În ceea ce privește **acțiunea de valorificare a produselor agricole,** dezbaterile plenarei au arătat că datorită măsurilor luate pe plan regional, cooperativele agricole au izbutit să vîndă către stat, în condiții avantajoase, cantități sporite de produse agricole. A existat și continuă să existe și în această direcție deficiențe atît din partea unităților contractante, cît și a cooperativelor agricole. La plenară s-au arătat cazuri cînd organele I.C.I.L. și I.R.I.C. nu și-au respectat graficele de ridicare a producției, au neglijat indicii de calitate în dauna cooperativelor agricole.

În cadrul plenarei Consiliului Uniunii regionale Dobrogea a cooperativelor agricole au mai fost dezbătute și alte probleme importante pentru bunul mers al unităților, cum sînt: **utilizarea chibzuită a forței de muncă, reducerea cheltuielilor și prevenirea risipei, apărarea și dezvoltarea avutului obștesc.**

Nicolae FLORIAN

NOI MĂSURI PRIVIND VALORIFICAREA LEGUMELOR, FRUCTELOR ȘI CARTOFILOR

Printr-o recentă Hotărîre a Consiliului de Miniștri au fost stabilite noi măsuri privind valorificarea legumelor, fructelor și cartofilor timpurii și de vară. În Hotărîre se arată că fondul de stat la aceste produse va fi format din producția unităților agricole de stat, din produsele contractate sau achiziționate de la cooperativele agricole, de la membrii acestora și producătorii individuali, de către organizațiile comerciale ale Departamentului pentru valorificarea legumelor și fructelor din cadrul Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, de întreprinderile subordonate Ministerului Industriei Alimentare. Restaurantele, cantinele și alți consumatori colectivi se pot aproviziona cu legume și fructe pe cale contractuală de la cooperativele agricole sau prin achiziții de la membrii acestora și producătorii individuali.

Organizațiile și întreprinderile cumpărătoare vor încheia contracte pe bază de bună învoială cu cooperativele agricole de producție, membrii acestora și producătorii individuali, pînă la 1 octombrie, iar cu unitățile agricole de stat, pînă la 1 decembrie pentru producția anului următor. **Comitetele executive ale sfaturilor populare vor controla activitatea organizațiilor și întreprinderilor cumpărătoare în ceea ce privește respectarea obligațiilor contractuale, aprovizionarea corespunzătoare a populației, precum și stabilirea și aplicarea prețurilor.** De asemenea, vor sprijini producătorii pentru valorificarea produselor necontractate, direct pe piață sau la alți consumatori, luînd măsuri de amenajare a halelor, pieților, punîndu-le la dispoziție utilajele și materialele necesare desfacerii produselor.

Cooperativele agricole de producție care încheie contracte beneficiază de credite pe termen lung pentru investiții, și de credite pe termen scurt, avansuri pentru contractări, pentru legumele și fructele contractate, precum și materiale de construcție pentru producția de legume și adăposturi pentru aceste produse. De asemenea, membrii cooperativelor agricole de producție și producătorii individuali beneficiază de avansuri de contractare, prioritate în aprovizionarea de la fondul pieții cu materiale de construcții pentru producția de legume.

În Hotărîre sînt prevăzute o serie de măsuri privind tehnica stabilirii prețurilor în diferite perioade de desfacere, precum și prime — care se ridică pînă la 50 la sută din prețul de contractare — pentru produsele livrate în condițiile de calitate prevăzute pentru export.

Organizațiile, întreprinderile și unitățile contractante pot lăsa în custodie la producători, cu acordul acestora, legumele contractate sau achiziționate, plătindu-le în afara prețurilor de cumpărare cheltuielile de conservare stabilite împreună.

Alte măsuri se referă la sarcinile ce revin ministerelor și altor organizații în vederea îmbunătățirii condițiilor de transport a legumelor și fructelor, de ambalare etc.

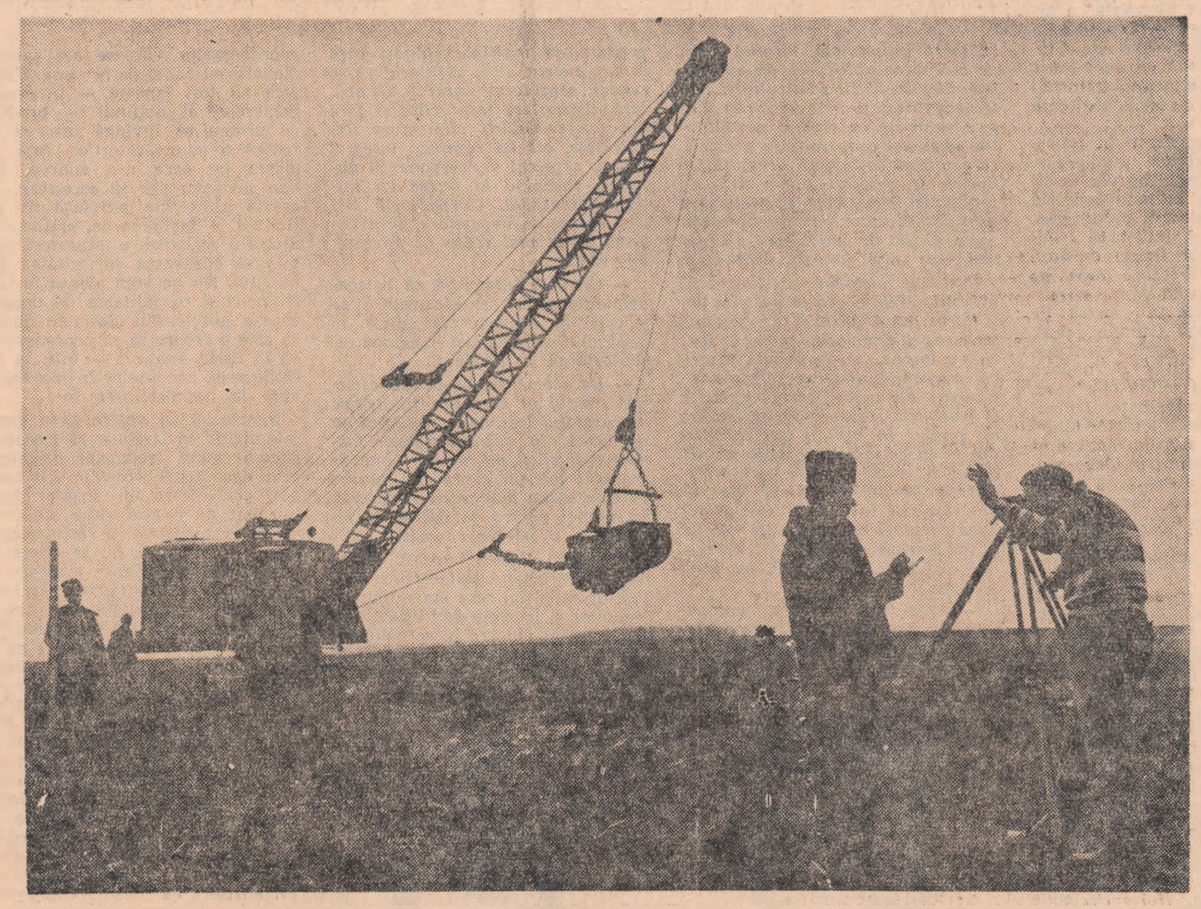

Colaborarea intercooperatistă își spune și aici cuvîntul. La Dăeni și Girliciu, regiunea Dobrogea, se lucrează de zor la amenajarea unei orezării în suprafață de 140 de hectare. Oameni, aparate și utilaje mecanice de mare productivitate au intrat în acțiune.

Foto: Gh. CUCU

Ce îndatoriri revin brigadierilor în ținerea evidenței muncii și a producției

(Urmare din pag. 1)

tabilul calculează zilele-muncă cuvenite în funcție de normele stabilite și aprobate de adunarea generală, folosind în acest scop tabelele de calcul. Apoi, zilele-muncă din fișele individuale se descarcă în „fișele de înregistrare a zilelor-muncă pe culturi". Datele din fișele individuale de zile-muncă și din fișele de înregistrare servesc pentru centralizarea zilelor-muncă pe culturi, la nivel de echipe, pe brigadă și pe întreaga cooperativă agricolă, obținîndu-se astfel consumul total de zile-muncă pe culturi.

— Sînt însă situații, la unele culturi, cînd suprafețele se repartizează pentru anumite lucrări (întreținere, recoltare) unui membru cooperator, unei familii sau grupe de cooperatori.

— În asemenea cazuri, la terminarea unei lucrări (de exemplu, prașila I la porumb) și nu zilnic, se face recepția lucrării de către inginer, brigadier, șef de echipă, întocmindu-se un proces verbal de recepționare a lucrărilor agricole. Acest document se întocmește de brigadier într-un singur exemplar și cuprinde două părți. În prima parte se arată felul lucrării recepționate și volumul ei, precum și totalul zilelor-muncă efectuate. În partea a doua se fac referiri la calitatea lucrării. Tot aici se arată și numărul de zile-muncă cuvenite fiecărui membru de familie pentru munca depusă. Calcularea zilelor-muncă se face de contabil, care apoi le înscrie în fișele de înregistrare a zilelor-muncă pe culturi, pe grupe de animale și pentru unele decontări cu membri cooperatori.

Există cazuri cînd o lucrare din cadrul brigăzii se termină de către toți membrii la aceeași dată sau la date foarte apropiate. În astfel de situații, pentru simplificarea operațiunilor de evidență, brigadierul poate renunța de a mai întocmi procesul-verbal de recepție pe familie sau individ, alcătuind doar un singur proces-verbal de recepție pe întreaga brigadă, la care, în mod obligatoriu, trebuie să se anexeze un tabel cu toți membrii cooperatori grupați pe familii.

— Cele arătate de dumneavoastră pînă aici se referă la evidența muncii în brigăzile de cîmp. Dar în brigăzile de creștere a animalelor și cele de construcții?

— În brigăzile de creștere a animalelor, evidența muncii se ține cu ajutorul unor documente care se folosesc și pentru înscrierea și evidența producției cum sînt: jurnalul de mulsori, procesul-verbal de trecerea animalelor tinere dintr-o grupă de vîrstă în alta și actul de trecerea animalelor la îngrășat sau scoaterea lor de la această categorie. De asemenea, se mai întocmesc și fișe individuale, însă nu mai tîrziu de două săptămîni, în vederea calculării de către contabilitate a zilelor-muncă cuvenite îngrijitorilor-mulgători pentru produsii obținuți sănătoși și pentru toate lucrările de îngrijire. Subliniez, **calcularea zilelor-muncă se face de către contabilitate și nu de brigadier cum se practica în trecut.**

În sectorul de construcții, brigadierii întocmesc fișa individuală a zilelor-muncă, care cuprinde specificații pentru lucrările efectuate de membrii cooperatori, procesul-verbal de consum pentru materialele folosite la lucrările efectuate și procesul-verbal de recepționare a construcțiilor. Toate acestea se predau contabilității pentru a calcula drepturile de zile-muncă cuvenite constructorilor.

Ceea ce consider că trebuie scos în relief este faptul că atît brigadierii cît și șefii de echipă au obligația de a ține evidența clară a producției, imediat și pe măsură ce aceasta este obținută, prin întocmirea documentelor de evidență primară, chiar la locurile de producție. În perioadele de recoltare, brigadierul este cel care organizează evidența minuțioasă a producției și cîntărirea obligatorie a acesteia, el se îngrijește ca produsele să fie duse de la locurile de recoltare la centrele de predare și la magaziile cooperativei, însoțite în mod obligatoriu de acte de transport.

— Cunoașterea și însușirea acestor măsuri în toate cooperativele agricole ridică problema unor acțiuni de instruire a brigadierilor. Ce măsuri sînt preconizate în această direcție?

— Faptul că majoritatea brigadierilor din cooperativele agricole sînt oameni bine pregătiți, cu experiență în activitate, ușurează mult completarea „din mers" a cunoștințelor lor în problemele de evidență și normare a muncii. **Contabilii din unități sînt primii chemați să-i ajute pe brigadieri în însușirea plusului de cunoștințe de care aceștia au nevoie, corespunzător noilor sarcini. Buna pregătire a brigadierilor va fi nemijlocit de folos chiar sectorului de contabilitate; consiliile de conducere din unități sînt datoare să organizeze fără întîrziere instruirea practică a brigadierilor și șefilor de echipă, folosind propriul personal de specialitate. Uniunile cooperatiste regionale și raionale, în colaborare cu filialele Băncii Naționale, vor lua, de asemenea, măsuri de instruire a brigadierilor pe centre de comune, la raioane și la casele agronomului.**

Este necesar ca în timp cît mai scurt să se asigure tuturor unităților formulare de fișe individuale, carnete cu file detașabile și tabele ajutătoare pentru calcularea zilelor-muncă, astfel încît activitatea de evidență primară să se desfășoare, chiar de la început, în cele mai bune condiții.

Interviu consemnat de Teoharie OPREA

PREOCUPĂRI ACTUALE ÎN HORTIVITICULTURĂ

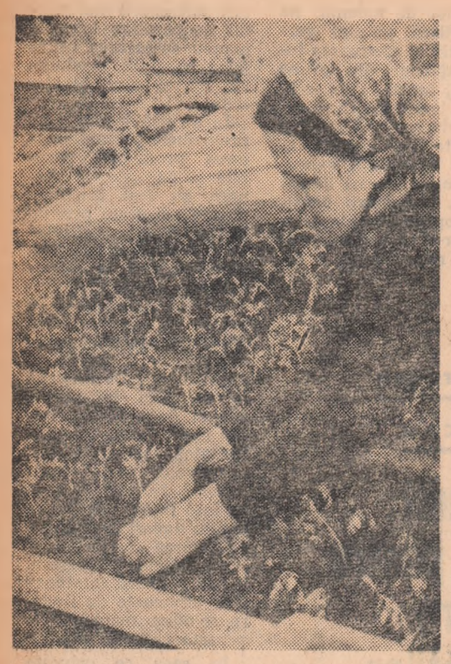

Trei imagini de sezon din principalele sectoare hortiviticole : repicatul roșiilor la cooperativa agricolă din Corabia, regiunea Oltenia (imaginea din stînga), **legatul viei la gospodăria de stat Cotești, regiunea Galați** (imaginea din mijloc), **plantări de pomi la cooperativa agricolă Homocea, regiunea Bacău** (imaginea din dreapta).

Foto : C. DUMITRU

POMII AU ÎNCEPUT SĂ ÎNFLOREASCĂ, DAR PLANTĂRILE NU S-AU TERMINAT

Lucrare cu veche tradiție, care se desfășura pe vremuri într-o atmosferă oarecum festivă, ca o sărbătoare cîmpenească a primăverii, plantarea pomilor a devenit în anii din urmă o importantă acțiune de stat, mutîndu-și, la cererea științei, centrul de greutate într-un anotimp mai prielnic. Introducerea plantărilor de toamnă n-a diminuat importanța celor de primăvară, dată fiind ponderea ce trebuie să o dobîndească patrimoniul pomicol al țării în actualul cincinal. Aproape 10 000 de hectare sînt prevăzute să fie plantate cu pomi în acest sezon.

Menite să ocupe, cu precădere, terenuri improprii sau mai puțin apte altui mod de folosință, terenuri situate însă în zone climatice favorabile pomiculturii, plantațiile constituie, totodată, un însemnat capitol al investițiilor din agricultură. Dacă adăugăm la toate acestea faptul că plantarea pomilor, ca și a viței, de altfel, are perioade naturale scurte de excutare, iar din toamnă a rămas nerealizată o bună parte din sarcina prevăzută, reiese clar că plantărilor în curs trebuie să li se dea o mare atenție.

Ce ne arată însă rezultatele dobîndite pînă acum la plantările de primăvară ? Prea puține lucruri îmbucurătoare. În vreme ce în Crișana planul a fost realizat în proporție de 155 la sută, iar în Oltenia și Bacău în proporție de 57 și respectiv 52 la sută, majoritatea unităților agricole din restul regiunilor se prezintă cu rezultate slabe sau mediocre.

Înainte de a relata cîteva din aceste rezultate să ne oprim puțin la unitățile agricole din regiunea Crișana, ale căror realizări de acum sînt evidente, dar care, pînă astă-toamnă inclusiv, își făcuseră un obicei din neîndeplinirea planului de plantare a pomilor. Criticate aspru într-un număr trecut al revistei noastre pentru neglijarea dezvoltării sectorului pomicol, ele demonstrează prin fapte că și-au însușit critica făcută. În același articol au fost criticate și cooperativele agricole din regiunea Cluj, regiune posesoare de mari și recunoscute bazine pomicole. Răspunsul acestora este, din păcate, opus celui dat de cooperativele agricole din Crișana. Din cele 1 500 de hectare prevăzute, cooperativele clujene n-au plantat pînă de curînd decît vreo 60, ceea ce reprezintă abia 4 la sută din plan. Între aceste cooperative și cele din regiunile Galați, cu 3 la sută, Suceava cu 2 la sută, și Mureș-Autonomă Maghiară cu 1 la sută există parcă o întrecere de-a îndoaselea : cine plantează mai puțin. Slabe sînt și realizările cooperativelor din regiunile Brașov, Hunedoara și Iași. De remarcat că în ultima regiune gospodăriile de stat au plantat 64 la sută peste plan, iar cooperativele agricole 19 la sută din plan.

Sînt binecunoscute eforturile unităților agricole și ale organelor locale de stat din regiunea Argeș pentru dezvoltarea plantațiilor de pomi și vie. Numai cu pomi au fost plantate în ultimii ani terenuri în pantă ce însumează suprafețe de ordinul zecilor de mii de hectare. Cu toate acestea nu se poate spune că plantările sînt o acțiune încheiată pentru regiunea Argeș. La sarcina de a se crea livezi noi se adaugă necesitatea plantării în goluri și a îndesirii unora din plantațiile existente. Cum se achită unitățile și organele agricole de această sarcină ?

Orientîndu-ne după ultimele realizări, se poate spune că în mod diferit : bine — gospodăriile de stat, nesatisfăcător — cooperativele agricole. Inginerul Petre Popescu, care răspunde de sectorul hortiviticol al Trustului gostat Argeș, ne prezintă situația din toamnă din care reiese că planul a fost realizat integral atît la plantările în masiv, cît și la plantarea în goluri. Cît privește plantările de primăvară, acestea erau executate la sfîrșitul săptămînii trecute în proporție de 41 la sută. De subliniat însă că lucrările premergătoare erau în totalitate terminate, așa că plantarea va putea lua sfîrșit azi-mîine. În legătură cu plantările ce se efectuează în gospodăriile de stat argeșene încă vreo cîteva lucruri merită să fie reținute. **În primul rînd trebuie spus că se plantează în exclusivitate numai pe terenuri improprii altor culturi, nefăcînd excepție de la regulă nici livezile intensive care formează majoritatea noilor plantații. În al doilea rînd e de relevat buna pregătire a terenului : desfundarea de cu toamnă la 60—65 cm, cînd s-au administrat gunoi de grajd, superfosfat și sare potasică în cantități diferite în funcție de rezultatele analizelor agrochimice. La plantare se aplică 20 kg de mraniță de fiecare pom, iar îndată după pornirea în vegetație se va trece la îngrășarea cu azot.**

Spre deosebire de gospodăriile de stat, nivelul plantărilor este mult inferior în cooperativele agricole. Aceasta atît sub raportul pregătirii terenului, cît și al valorii materialului săditor. În privința volumului plantărilor se constată o situație cu totul nejustificată. Pînă acum cîteva zile nu se realizase decît 12 la sută din plantările prevăzute pentru această primăvară. Apoi, în treacăt fie spus, față de sarcinile ce revin pe întregul an, pentru primăvară s-a planificat o suprafață mult prea mică — circa 12 la sută din planul anual. **Făcînd această observație, tehnicianul Laurențiu Bădulescu de la serviciul hortiviticol al Consiliului agricol regional a replicat că „acum se recomandă plantări de toamnă".** De acord, numai că din cele 2 000 de hectare prevăzute pentru 1966 s-au plantat în total doar 407 hectare, din care numai 13 în toamnă ! Aceasta înseamnă că în toamna trecută s-a realizat mai puțin de 1 la sută din planul anual și sub 3 la sută din suprafața efectiv plantată. Față de aceste cifre, în evident contrast cu vorbele, comentariile sînt de prisos. Prea bine nu se prezintă nici plantările în goluri și nici acțiunea de îndesire a livezilor existente ori de sădire, printre rîndurile de pomi, a arbuștilor fructiferi.

Care sînt cauzele acestei stări de lucruri ? Lipsa materialului săditor — îndeosebi a prunilor pentru plantarea în goluri și a vișinilor necesari lucrărilor de îndesire — este evident o cauză. La nerealizarea sarcinilor de plan contribuie, cel puțin în aceeași măsură, slaba organizare a muncii în unități, precum și îndrumarea neîndeajuns de eficientă a acestora de către consiliile agricole și uniunile cooperatiste. Nu se ține seama că plantările sînt o investiție de înaltă tehnicitate care trebuie pregătită amănunțit cu mult timp înainte. La Trustul gostat Argeș, lucrurile se prezintă cu totul altfel. Pentru suprafețele ce urmează să fie plantate în toamnă, trustul „presează" asupra Institutului de studii și proiectări agricole din București ca să-i termine proiectele pînă în luna mai, cel mai tîrziu. Și trebuie spus că nu-i în această grabă nici o exagerare. Am mai recomanda cooperativelor agricole din Argeș să preia de la gospodăriile de stat și grija deosebită pe care o acordă acestea materialului săditor. Puieții se recoltează din pepiniere în prezența unui inginer din unitatea beneficiară, care asistă la încărcarea puieților în autocamioane și însoțește transportul.

Deoarece se prevede o pornire rapidă și timpurie în vegetație este necesar ca plantatul pomilor să fie mult intensificat în cooperativele agricole din Argeș și din celelalte regiuni în care lucrarea este efectuată într-o proporție redusă. Pe de altă parte trebuie să se țină seama că plantările de primăvară prezintă un procent mai mic de prindere dacă nu sînt executate la nivelul calitativ recomandat. Aceasta impune specialiștilor din unități, consiliilor agricole și uniunilor cooperatiste ca, paralel cu munca de urgentare a plantărilor, să acorde tot atîta grijă și calității lucrării, neadmițînd nici o abatere de la normele prevăzute. Întrucît multe din greșelile tehnice pot fi depistate cu greu după ce s-au comis, iar refacerea lucrărilor este pe cît de anevoioasă pe atît de ineficace, plantarea se va executa numai în prezența specialiștilor, cărora le revine întreaga răspundere pentru calitatea plantării.

Marcel CALIANU

BILANȚUL PRIMEI SESIUNI ȘTIINȚIFICE

Sesiunea de referate și comunicări științifice care a marcat încheierea primului an de activitate a Institutului de cercetări pentru îmbunătățiri funciare și pedologie a prilejuit prezentarea celor mai importante rezultate obținute. Cele 22 de lucrări susținute de cercetători au îmbrățișat probleme variate din domeniile specifice muncii institutului : irigații, desecări, conservarea solului, inventarierea și folosirea rațională a fondului funciar, geotehnică și construcții hidrotehnice, hidraulică și hidrologie.

Ing M. BOTZAN

directorul Institutului de cercetări pentru îmbunătățiri funciare și pedologie

O principală caracteristică a lucrărilor incluse în programul sesiunii — caracteristică ce derivă din însuși modul de organizare a muncii noastre — este faptul că ele rezultă din cooperarea activității unor cercetători cu specialități diferite. În felul acesta, multiplele probleme pe care le ridică folosirea rațională și ameliorarea fondului funciar al țării pot fi abordate în toată complexitatea lor.

Urmărind să răspundă cerințelor tot mai mari ridicate de **extinderea suprafețelor irigate**, cercetările din acest domeniu au căpătat amploare. S-au efectuat astfel observații științifice asupra primelor sisteme moderne de irigații construite în țară cu conducte sub presiune, îngropate și cu jghiaburi prefabricate. În colaborare cu I.C.M.A., au fost precizate performanțele noilor aspersoare fabricate în țară și s-a trecut la omologarea lor. S-au stabilit elementele tehnice ale udării prin aspersiune în condițiile terenurilor în pantă și pe terenuri nisipoase. Pe baza materialului statistic al mai multor ani, s-au putut face noi precizări pentru condițiile Cîmpiei Dunării în problema raionării udărilor de aprovizionare și a proiectării regimului de irigație. Așteptată de producție, lucrarea de raionare a proprietăților hidrofizice ale solului, la scara 1:1 000 000, a fost încheiată pentru partea de sud a țării.

Lucrările de cartografiere și caracterizare a solurilor agricole s-au soldat cu raionarea și bonitarea solurilor din Dobrogea la scara 1 : 200.000.

Cercetările de hidraulică și hidrologie au condus în acest an, între altele, la precizarea coeficienților de rugozitate pentru conductele Premo de construcție indigenă, la elaborarea instrucțiunilor privind măsurarea prin diferite mijloace a debitelor. **O serie de studii hidraulice și hidrologice** au abordat probleme specifice regimului de scurgere a unor rîuri, în sectoare unde se proiectează lucrări de îndiguire sau regularizare.

În probleme de **geotehnică și fundații**, s-au continuat cercetările îndreptate spre stabilirea comportării canalelor de irigație executate pe loess, s-a abordat problema stabilizării canalelor de irigație sau desecare executate în zona de chișaiuri, elaborîndu-se unele metode de evitare a degradărilor.

Cu toate **rezultatele bune** înregistrate, ne dăm seama că activitatea institutului nostru se află încă la început. Avem de răspuns unor mari probleme pe care le ridică vastele lucrări de îmbunătățiri funciare incluse în programul de dezvoltare a agriculturii țării. Realizarea lor presupune o temeinică cunoaștere a condițiilor naturale în zonele date și a modificării acestor condiții în perspectivă.

Din păcate, cercetările din aceste domenii în zonele care vor fi irigate în prima urgență și în perspectivă sînt extrem de reduse.

Față de rămînerea în urmă a cercetării și a experienței practice, noi trebuie să folosim fiecare prilej pe care ni-l oferă procesul de producție în îmbunătățirile funciare pentru a învăța. Aceste învățăminte, la rîndul lor, vor contribui la îmbunătățirea indicilor de proiectare și a tehnologiilor de execuție și exploatare.

Semănatul porumbului bate la ușă

(Urmare din pag. 1)

premiza că porumbul, plantă viguroasă în a doua parte a perioadei sale de vegetație, este deosebit de plăpîndă în prima sa fază, cînd cere condiții speciale de creștere și dezvoltare. Aceste condiții pot fi asigurate cel mai bine printr-o însămînțare efectuată la o temperatură a solului, la 10 cm adîncime, de 8—10° C, atunci cînd mersul vremii este sigur către încălzire. În fiecare unitate, în funcție de aceste condiții, semănatul porumbului începe pe soluri mai zvîntate, cu expoziții mai însorite, terminîndu-se pe cele mai umede, cu expoziție nordică. În incintele îndiguite, semănatul se face ceva mai tîrziu și numai pe măsură ce solul se zvîntă și nivelul apei freatice este mai coborît.

Importantă pentru dezvoltarea culturii este și adîncimea de semănat. În medie, așa cum a arătat cercetarea experimentală și practica, ea este de 10 cm, corectată însă în funcție de anumite condiții : pe solurile mai ușoare și mai zvîntate porumbul se seamănă la 10—12 cm, pe solurile mai grele și mai umede, ceva mai în față.

Și distanța dintre rînduri este bine stabilită, cea optimă fiind de 80—100 cm. O mare influență asupra recoltei o are desimea plantelor pe rînd, respectiv numărul de plante recoltabile la hectar. Numeroase experiențe au permis să se elaboreze atît criteriile de determinare a acestei densități — natura hibridului, aprovizionarea cu apă a solului, umiditatea atmosferică, fertilitatea — cît și, în funcție de ele, limitele optime ale densității pentru fiecare regiune. **În condițiile acestui an se recomandă să se asigure prin semănat 35 000—40 000 de plante recoltabile la hectar în regiunile de cîmpie și 50 000—60 000 de plante recoltabile la hectar în zonele de deal.**

Pentru asemenea densități de plante recoltabile e nevoie la semănat de un plus de 6 000—8 000 de boabe la hectar și de o grijă deosebită în timpul vegetației pentru a se evita distrugerea plantelor.

O importantă suprafață de porumb — peste 100 000 hectare — va fi cultivată în acest an în condiții de irigare. Este o măsură agrotehnică superioară, deosebit de necesară în condițiile de cîmpie, unde micșorarea rezervei de apă din sol și căldura împiedică porumbul să vegeteze normal după trecerea perioadei de înspicare. În asemenea condiții, deoarece perioada critică pentru apă a porumbului coincide cu micșorarea rezervei de umezeală din sol, completarea deficitului de apă cu ajutorul tehnicii moderne de irigat reprezintă calea cea mai sigură de realizare a unor recolte mari.

În condiții de irigare, măsurile agrotehnice se cer respectate și aplicate cu și mai mare grijă, efectul lor asupra producției fiind considerabil mărit. **Hibrizilor celor mai indicați — HD 301 și HD 405 — trebuie să li se asigure îngrășămintele necesare — în dozele maxime stabilite pentru cultura neirigată — și, ceea ce e foarte important, o densitate la hectar mai mare cu 10 000 pînă la 20 000 de plante recoltabile.**

Fără îndoială că aceste cîteva jaloane agrotehnice ale însămînțării porumbului nu sînt necunoscute unităților agricole. Le-am reamintit pentru că efectul pe care îl are respectarea acestor recomandări asupra producției este determinant, după cum neglijarea unuia sau altuia din factorii amintiți poate fi extrem de păgubitoare.

Specialiștii din fiecare unitate au datoria să insufle această convingere tuturor celor care au rol efectiv în executarea însămînțărilor și, în primul rînd, mecanizatorilor în mîna cărora este încredințată, aproape în totalitate, soarta recoltei de porumb.

În numărul trecut, în revista noastră a apărut articolul „Insula Mare a Brăilei, vast șantier și cîmp de cultură" în care — între alte probleme — se atrăgea atenția și asupra necesității de a se trece operativ la evacuarea apei din incinta îndiguită. Măsurile luate pînă în prezent de organele în cauză se arată însă ineficiente, fapt demonstrat și de această fotografie trimisă de tovarășul Eugen Oprea, inginer șef al gospodăriei de stat Filipoiu. La această unitate, 650 de hectare se află în ora actuală sub un strat de apă gros de 20—120 cm. Știind că terenurile unității se află într-un sistem amenajat în proporție de 90 la sută, ne întrebăm cu îngrijorare cum arată restul incintei. Va putea gospodăria să obțină de pe un teren aflat acum sub apă 4 000 kg de porumb-boabe și 2 000 kg de floarea-soarelui la hectar, așa cum prevede planul de producție ? Așteptăm răspunsul D.R.I.F.O.T.-Galați și al organului său tutelar — Departamentul îmbunătățirilor funciare.

ARGUMENTE PENTRU „EMANCIPAREA" LEGUMELOR

Poate că o reclamă pentru legumele deshidratate ar trebui să înceapă așa : gospodine, vă invităm într-o călătorie agrementată cu surprize, în propria dumneavoastră bucătărie, la capătul căreia vă așteaptă plăcerea de a fi descoperit „piatra filozofală" a artei culinare — cum se prepară mîncărurile gustoase, mai economic, într-un timp de două ori mai scurt, în condiții igienice totale, înlăturînd definitiv resturile menajere care vă agasau.

Dar noi nu urmărim, în reportajul de față, scopuri publicitare, așa încît gospodinele ne vor însoți într-o incursiune în zona concretă a preocupărilor pentru producerea, comercializarea și utilizarea legumelor și fructelor într-o ipostază inedită — *deshidratate*. Dacă ne obișnuisem de multă vreme cu alimentele prelucrate în formă de pulberi și batoane (laptele praf, pastilele de supă), dacă recent gazetele au adus știrea că undeva s-a obținut berea solidă (s-a găsit, în fine, pentru consumatorul incurabil, formula miraculoaselor tablete contra setei!), n-avem motive să considerăm ca fantezistă ideea producerii fulgilor de cartofi, a zdrențișoarelor de ceapă, varză, țelină, gogoșari, morcov, praz, tomate, fasole verde... De altfel, toate acestea se află deja în magazinele de specialitate.

Avantajele pe care le oferă? Să transcriem convorbirea cu tovarășul ing. *Simion Mănescu*, director adjunct cu problemele semiindustrializării în Departamentul valorificării legumelor și fructelor.

— *Publicul s-a întîlnit de curînd*, ne-a relatat dînsul, *cu un variat sortiment de legume și fructe prezentate în stare uscată și i s-a părut că are de-a face cu produse noi. Ceea ce este inexact. În țara noastră există o veche tradiție — părăsită oarecum în anii din urmă, nejustificat — de a se pune la uscat unele legume pentru a fi întrebuințate peste iarnă. Noi am reluat-o la scară industrială, lărgind sfera de interes la aproape toate speciile legumiculturii și pomiculturii. În treacăt fie zis, n-ar fi deloc rău dacă s-ar examina cu atenție posibilitatea ca înseși cooperativele agricole, care uneori întîmpină dificultăți la livrare în perioadele de vîrf ale producției legumicole, să prelucreze prin deshidratare, cu mijloace obișnuite, plusul de marfă care, altminteri, este sortit, uneori, degradării.*

Rațiunea metodei deshidratării nu este numai aceea că permite absorbirea unui surplus de producție ce se ivește la un moment dat; ea s-a impus mai cu seamă pentru că reprezintă una din formele superioare ale valorificării legumelor și fructelor. Întreprinderile noastre au produs în ultimii ani cantități din ce în ce mai importante de legume și fructe deshidratate, apreciate pe multe meridiane ale lumii. La noi însă n-au fost introduse pe piață datorită unei mentalități potrivit căreia consumatorii, deprinși cu „cruditățile", nu le-ar accepta.

— Atîta timp cît gustul cumpărătorilor nu fusese „prospectat", asta s-ar numi prejudecată.

— *Evident. Gert este că aceste produse au multiple calități care le vor afirma. Prin deshidratare se reduce conținutul natural de apă, fără distrugerea țesuturilor și fără deprecierea valorii alimentare. Rehidratate, ele își recapătă integral gustul, aspectul și componenții nutritivi, revenind la starea lor inițială, proaspătă. Gospodinele cîștigă spațiu de depozitare, prin volumul mult mai redus al produselor uscate...*

— Ceea ce înseamnă că balcoanele blocurilor, transformate, pe alocuri, în cămări, vor aduce în peisajul citadin numai imaginea reconfortantă a zorelelor...

— *De asemenea, gospodinele cîștigă timpul pe care l-ar fi cheltuit cu curățatul legumelor, nu mai au neplăceri din cauza resturilor menajere, întrucît nu rămîne nimic de aruncat; într-un cuvînt — însușiri pe care le-am putea denumi ideale, nu numai pentru bucătăria de familie, ci și pentru cantine.*

Tovarășul *Vasile Luchian*, director al Direcției desfacerii, a preluat discuția din care am reținut că legumele și fructele deshidratate au fost puse în vînzare în actualul sezon cu intenția sondării opiniei consumatorilor, pentru stabilirea coordonatelor viitoare ale aprovizionării cu astfel de produse. Vasăzică au fost lansate — în sensul comercial al noțiunii — produse ce urmau să învingă rezerva firească a cumpărătorilor față de marfa pe care n-o cunoaș. Un bun negustor știe să corecteze această psihologie, s-o facă să acționeze în favoarea sa, crezînd, cu ajutorul reclamei, o atmosferă menită să stîrnească curiozitatea publicului. Nu ne vom avînta în teorii privind modalitatea de organizare a publicității. Spunem numai că este o eroare să se procedeze — ca în cazul analizat — întîi la introducerea produselor în magazine, apoi la popularizarea lor.

Interlocutorul nostru avea dreptate zicînd că „trebuie să treacă de partea cauzei legumelor deshidratate, deopotrivă, vînzătorii și cumpărătorii". Dacă un vînzător fiind întrebat de o gospodină cît costă ceapa deshidratată, îi răspunde: 32 de lei kilogramul, nu se abate de la adevăr, dar comite greșeala de a nu completa relația cu amănuntul că ceapa deshidratată este ambalată în pungi de 100 de grame din care rezultă, prin umectare, 1 kg de ceapă gata curățată și că prețul acesteia este, de fapt, mai mic decît al celei proaspete. Am întîlnit la unitățile de desfacere din Ploiești un personal bine instruit, și în general o reclamă vizuală corespunzătoare (acest al doilea aspect în București lasă de dorit), dar n-au lipsit nici situațiile în care gestionarii ori nu auziseră de „povestea cu deshidratatele" (Constantin Drăgan, magazinul nr. 12), ori auziseră că „deshidratatele n-ar fi o afacere grozavă" (Teodora Giurcan, magazinul nr. 10). Drept care, am procedat la chestionarea unor clienți. Am constatat astfel că majoritatea aveau o imagine aproximativă a superiorității legumelor deshidratate, dar că cele care le folosiseră deja se arătau satisfăcute pe deplin de ele.

În cele două orașe vizitate, la întrebarea adresată vînzătorilor ce produse au prizat mai bună la consumator?", ni s-a răspuns invariabil: spanacul, varza albă și roșie, mazărea, fasolea păstăi, vișinele, caisele. În schimb ceapa nu se prea cere. Ca și cartofului, de altfel prezentat sub forme variate: pai, țelii, cuburi, pulbere (în timp ce — iată o împrejurare semnificativă — un grup de turiști străini, aflat în trecere prin Ploiești, a cumpărat toate cele 60 de pachete existente în ziua respectivă în magazinul de la hale!).

Dacă în prezent unele produse sînt solicitate sub așteptări faptul se explică prin carențe de reclamă. Ce s-a făcut și ce planuri există în acest sens?

În Capitală s-au organizat expoziții cu vînzare a produselor deshidratate, un schimb de experiență cu cadre din întreprinderile de valorificare din țară, demonstrații practice la două restaurante bucureștene cu mîncăruri preparate din legume proaspete și separat, pentru comparație, din legume deshidratate; de notat că degustătorii n-au putut sesiza deosebirile. Presa, televiziunea, radioul au fost solicitate fără convingere, în mică măsură Pentru viitor — ni s-a spus — campania de popularizare va fi declanșată din vreme prin afișe, fluturași emisiuni TV, articole în ziare diafilme. Se va edita, de asemenea, și un rețetar, un fel de carte de bucate cu difuzare gratuită, cuprinzînd mîncărurile tradiționale în compoziția cărora intră foarte mult legumele. Așteptăm.

Pentru început, reportajul nostru este numai un „tur de orizont" într-o lume minunată în care gospodinele au prin folosirea legumelor și fructelor deshidratate, un aliat deosebit de prețios. Promitem să revenim, la timpul oportun, cu alte informații.

Ion MARINA

Cîteva probleme privind creşterea animalelor în regiunea Cluj.

PLUSURI şi MINUSURI pe GRAFICUL PRODUCŢIEI ZOOTEHNICE

Regiunea Cluj dispune de condiţii bune pentru creşterea animalelor. Păşunile, care se întind pe mai bine de 50 la sută din suprafaţă, constituie o importantă sursă furajeră. Ca rezultat al sprijinului acordat de partid şi de stat, se dezvoltă continuu baza tehnico-materială pe care se bizuie creşterea şi modernizarea producţiei zootehnice. La acestea se adaugă o valoroasă experienţă, izvorîtă dintr-o îndelungată tradiţie în creşterea animalelor, tradiţie care, în condiţiile agriculturii socialiste, găseşte noi şi largi posibilităţi de afirmare. Cum sînt folosite aceste condiţii ? Ce eforturi se fac şi ce măsuri se întreprind pentru ca, valorificînd bogatele resurse existente, zootehnia să capete o pondere tot mai însemnată în ansamblul producţiei agricole a regiunii ? Aceste probleme au fost temeinic analizate în cadrul unei consfătuiri care a avut loc nu demult la Cluj şi la care a participat un mare număr de crescători de animale — lucrători şi specialişti — şi activişti de partid şi de stat din regiune. Căutăm să prezentăm în rîndurile următoare cîteva din problemele dezbătute la această consfătuire.

1966 — un an rodnic

Din capul locului se cuvine remarcat faptul că, în primul an al cincinalului, regiunea Cluj a făcut progrese însemnate în dezvoltarea zootehniei. Eforturile depuse de colectivele din unităţi pentru traducerea în viaţă a măsurilor statornicite de comitetul regional de partid, a indicaţiilor date de consiliile agricole şi uniunile cooperatiste s-au concretizat într-o serie de rezultate bune, atît în privinţa sporirii efectivelor de animale, cît şi a producţiilor obţinute. În cooperativele agricole, în gospodăriile membrilor cooperatori şi ale ţăranilor din zona de munte, numărul bovinelor, de exemplu, a sporit cu 32 000, iar al ovinelor cu 41 000. Pe regiune, încărcătura de animale la suta de hectare s-a ridicat, în medie, la 46 de bovine, din care 20 de vaci şi juninci, şi 108 ovine. Cifrele reprezintă, desigur, un progres faţă de anii anteriori, dar — aşa cum s-a remarcat şi în cadrul consfătuirii — nu sînt încă pe măsura posibilităţilor mari pe care regiunea Cluj le are în această direcţie.

Cele mai bune realizări cu care se mîndresc crescătorii de animale clujeni privesc sporirea producţiei, şi îndeosebi a celei de lapte. Obţinînd, în medie, 1911 litri de lapte de la fiecare vacă furajată, cooperativele agricole au ocupat, la acest capitol, un loc fruntaş pe ţară. Pe un loc bun se situează şi gospodăriile de stat, care au dobîndit în medie 3 200 de litri de lapte de la fiecare vacă furajată. Pe graficul care ilustrează progresele zootehniei se înscriu realizări îmbucurătoare şi în producţia de carne şi de lînă.

Diferenţele de producţie reflectă modul diferit de a munci

Dar să urmărim mai îndeaproape realizările pe care diversele raioane şi unităţi le-au înscris pe acest grafic. Ce constatăm ? Că în vreme ce cooperativele agricole din Bistriţa, Lechinţa şi Dorolea, raionul Bistriţa, au realizat prima un număr de 58, iar celelalte două cîte 46 de bovine la fiecare sută de hectare de teren agricol, densitatea medie pe cooperativele agricole din raion este de numai 29 de bovine. Sau, în timp ce cantitatea de carne-marfă, raportată la suta de hectare de teren agricol, realizată de raioanele Aiud, Zălau şi Cîmpeni a fost cuprinsă între 7,2 şi 9,8 tone, alte raioane, ca, de exemplu, Gherla, care dispune de mari posibilităţi de creştere a animalelor, a realizat sub 6 tone.

O situaţie asemănătoare oferă şi cifrele privind producţia de lapte, ca şi alţi indici ai producţiei zootehnice. Cooperativa agricolă din Luna, bunăoară, a obţinut în 1966, de la un efectiv de 214 vaci, o producţie de 3 129 de litri de lapte de la fiecare vacă furajată. Producţii bune — 3 419 litri de lapte de la fiecare vacă furajată — a realizat şi cooperativa agricolă din Vultureni, ca şi cooperativele din Horoatul Crasnei, Bucium, Pata, Suatu, ca şi din multe alte locuri. În acelaşi timp există însă în regiune un important număr de cooperative agricole care au înregistrat producţii medii de lapte mai mici de 1 600 de litri, cu mult sub posibilităţile pe care le au.

Privite comparativ, rezultatele gospodăriilor de stat clujene dezvăluie situaţii similare. În fruntea graficului privind producţia de lapte se află gospodăria de stat Mihai Viteazu, cu o producţie medie de 4 069 de litri, de la un efectiv de 417 vaci, urmată de gospodăriile din Sîngeorz, Cîmpia Turzii, Teaca şi altele. În coada clasamentului se găsesc gospodăriile din Jelna şi Dumitra, ale căror producţii reprezintă cu ceva mai mult de jumătate din realizările fruntaşilor.

Aceste producţii oglindesc, desigur, diferenţele care există între condiţiile în care-şi desfăşoară activitatea unităţile respective. Dar ele oglindesc în mare măsură — aşa cum bine s-a subliniat în cadrul consfătuirii — şi deosebirile în felul de a munci, în modul cum specialiştii şi celelalte cadre de conducere din unităţi se ocupă de dezvoltarea sectorului zootehnic.

Faptul că în cooperativele agricole fruntaşe, în numai cîţiva ani, efectivele de animale au fost dublate şi la unele specii chiar triplate, creşterea numerică fiind însoţită de sporirea continuă a producţiei, se datoreşte preocupării intense pe care membrii cooperatori şi factorii de răspundere ai acestor unităţi o acordă creşterii animalelor. Reprezentanţii acestor cooperative prezenţi la consfătuire, printre care preşedintele cooperativei agricole din Aschileul Mic, tov. Matei Ştefan, brigadierul zootehnic Ioan Găzdac, de la cooperativa agricolă din Călăraşi, şi alţii au arătat cu cîtă stăruinţă sînt analizate şi urmărite în unităţile lor problemele complexe legate de dezvoltarea zootehniei. Şi eforturile depuse sînt pe deplin răsplătite. În balanţa veniturilor cooperativelor respective, sectorul creşterii animalelor se înscrie cu o pondere tot mai mare.

Cît producem, cît valorificăm ?

Este o întrebare pe care şi-o pune în mod firesc orice bun gospodar. **Rentabilizarea sectorului zootehnic, sporirea veniturilor pe care acest sector trebuie să le aducă în casieria fiecărei unităţi depind mult nu numai de obţinerea unor producţii mari, dar şi de felul în care sînt gospodărite producţiile respective. Or, trebuie spus că, sub acest aspect, într-o serie de unităţi agricole din regiunea Cluj s-au făcut simţite deficienţe serioase. Consfătuirea a criticat cu asprime faptul că, în multe cooperative agricole, realizările bune obţinute în sporirea producţiei de lapte au fost serios diminuate de cantităţile exagerat de mari de lapte integral folosit în hrana viţeilor.** În medie pe regiune, acest consum s-a ridicat la 583 de litri de lapte integral pe fiecare viţel, ceea ce este, desigur, foarte mult. Şi mai nefirească apare această situaţie dacă ne referim la cooperativele agricole din Chechiş, Prodăneşti, Cizer, Zalha, Dobric şi altele, unde consumul de lapte integral pe viţel a ajuns să depăşească 800 de litri. În astfel de unităţi, din lipsa de preocupare a consiliilor de conducere şi a specialiştilor, ca şi a consiliilor agricole şi a uniunilor cooperatiste respective, în loc să se înregistreze o reducere a consumului, în comparaţie cu anii anteriori, s-a înregistrat o creştere.

În regiune există unităţi care se ocupă cu mult simţ gospodăresc de aceste probleme. Cooperativa agricolă din Călăraşi a construit un alăptător artificial, prin utilizarea căruia obţine nu numai o folosire raţională a laptelui în hrana viţeilor, dar asigură şi o importantă creştere a productivităţii muncii. Un îngrijitor se poate ocupa astfel de 17—18 viţei ca înainte, ci de 40—50.

De bună seamă că iniţiativa cooperativei din Călăraşi s-ar fi extins mult mai repede dacă consiliile agricole şi uniunile cooperatiste, sesizînd la timp fenomenul negativ care se petrecea în cooperative, în privinţa consumului de lapte, s-ar fi ocupat îndeaproape de această problemă.

Rentabilizarea sectorului zootehnic este strîns legată şi de creşterea greutăţii de livrare a animalelor destinate îngrăşării. Manifestînd astfel de preocupări, cooperativele agricole din raionul Zălau, de exemplu, au livrat anul trecut tineretul bovin îngrăşat la o greutate medie de 318 kg. O serie de alte unităţi au predat însă atît tineretul, cît şi bovinele adulte, la o greutate sub media admisă şi de o calitate necorespunzătoare, ceea ce le-a diminuat serios veniturile băneşti. **În raportul prezentat consfătuirii de tov. ing. Ioan Mureşan, preşedintele consiliului agricol regional, se arăta că, dacă în 1966 cooperativele agricole ar fi predat toate bovinele la calitatea I, ar fi putut obţine un plus de venituri de 10 milioane de lei.**

Consfătuirea a semnalat şi criticat, de asemenea, faptul că în unele unităţi mulsul şi depozitatul laptelui se fac în condiţii neigienice, ceea ce prejudiciază calitatea şi deci valoarea acestui produs. Se impune ca astfel de lipsuri, care creează neajunsuri atît unităţilor agricole, cît şi întreprinderilor prelucrătoare, să fie înlăturate cu hotărîre.

Problema nr. 1: baza furajeră

Favorizată de aşezarea sa geografică, regiunea Cluj se numără printre zonele cu cele mai mari resurse în privinţa asigurării furajelor. Alături de pajiştile naturale, o importantă sursă de nutreţuri o constituie seria de plante furajere dintre cele mai valoroase — trifoiul, lucerna şi în special sparceta — care găsesc aici un mediu prielnic pentru cultură.

Există o preocupare corespunzătoare pentru valorificarea deplină a acestor condiţii ? Faptele arată că nu. Producţiile medii obţinute în anul trecut de pe pajiştile naturale, de 5 000—6 000 kg de masă verde şi 1 950 kg de fîn la ha, sînt încă destul de scăzute, departe de posibilităţile existente. Este, de asemenea, nemulţumitor faptul că peste 20 la sută din suprafaţa ocupată de pajişti se află invadată de arborete, iar o suprafaţă asemănătoare este supusă degradării prin eroziune.

Unele încercări de ameliorare a păşunilor şi fîneţelor s-au făcut. Ele pot fi considerate însă doar ca un început. Un început care, prin rezultatele obţinute, pledează pentru extinderea lucrărilor ameliorative. Pe păşunile de la Nimigea şi Măgura, bunăoară, aplicîndu-se 300 kg de azotat de amoniu şi 150 kg de superfosfat la hectar, s-a reuşit să se obţină o producţie de 18 000—24 000 kg de masă verde la hectar, faţă de 5 000 kg/ha cît a fost recolta pe păşunea martor. Cînd fertilizarea a fost însoţită şi de supraînsămînţare, producţiile au sporit şi mai mult. Exemple mobilizatoare în această privinţă oferă şi cooperativele agricole din Teaca, Cătina, Plăieşti, Apahida şi altele, care au realizat producţii cu mult sporite în urma aplicării pe pajiştile naturale a unor lucrări în complex.

Experienţa acumulată trebuie însă cunoscută şi generalizată. Măsura luată de Consiliul agricol regional, la iniţiativa Comitetului regional de partid, de a constitui, în colaborare cu Institutul agronomic şi Staţiunea experimentală Turda, colective de specialişti care să efectueze cartarea şi inventarierea pedologică, floristică şi agrochimică a tuturor pajiştilor şi să dea indicaţii precise cu privire la modul de îmbunătăţire a fiecărei suprafeţe, este cît se poate de utilă. Ea va constitui, firește, un punct de plecare pentru extinderea acţiunii de ameliorare a păşunilor şi fineţelor. Această măsură trebuie completată însă cu altele, menite să asigure aplicarea în complex a lucrărilor. **Este vorba, în principal, de intensificarea acţiunii de defrişare a arboretelui, de extinderea amenajărilor antierozionale, de asigurarea semînţelor necesare pentru supraînsămînţări şi reînsămînţări, de fertilizarea unor suprafeţe tot mai mari, utilizîndu-se atît îngrăşămintele chimice, cît şi cele naturale, de folosirea raţională a pajiştilor, prin practicarea păşunatului pe parcele.**

Cît priveşte **plantele furajere cultivate,** aşa cum au subliniat mulţi dintre vorbitori, se simte nevoia îmbunătăţirii structurii acestora. Pe bună dreptate, tovarăşa Maria Jucan, îngrijitoare fruntaşă la ferma de vaci a cooperativei agricole din Chiraleş, raionul Bistriţa, îşi manifesta nemulţumirea că în comuna sa se cultivă în prezent doar 107 hectare cu trifoi, faţă de 400—500 de hectare cîte se cultivau cu 15—20 de ani în urmă. Suprafeţe încă reduse se cultivă cu lucernă şi sparcetă. **Aşa cum s-a apreciat, ceea ce ţine în loc acţiunea de extindere a culturilor furajere valoroase este lipsa de sămînţă. Faptul că în anul trecut s-au obţinut, în medie la hectar, doar 44 de kg de sămînţă de trifoi (într-o regiune din care pînă nu demult se asigurau astfel de seminţe pentru export) demonstrează cît de neglijată a fost această problemă. Consfătuirea a arătat, între altele, că pentru extinderea în cultură a celor mai bune plante furajere este indicat ca organizarea loturilor semincere să nu fie scăpată din vedere de nici o unitate agricolă.**

Paralel cu extinderea suprafeţelor cultivate cu leguminoase pentru fîn şi masă-verde, **o atenţie deosebită se cere a fi dată îmbunătăţirii structurii culturilor pentru obţinerea furajelor concentrate, prin creşterea ponderei mazărei, orzului, ovăzului etc.** De bună seamă că grija pentru asigurarea unui sortiment corespunzător de furaje trebuie să se împletească cu o susţinută preocupare pentru sporirea producţiilor. Şi, în această privinţă, aşa cum au remarcat mulţi vorbitori, irigarea constituie, alături de celelalte măsuri, un factor de prim ordin.

Numeric, dar şi calitativ

Experienţa a numeroase unităţi agricole demonstrează ce însemnătate are pentru îmbunătăţirea calitativă a şeptelului, alături de alţi factori, **organizarea şi dirijarea cu pricepere a proceselor de reproducţie şi selecţie.**

La cooperativa agricolă din Căşei, raionul Dej, de pildă, în ultima vreme s-a făcut o lotizare riguroasă a tuturor vacilor de lapte, în raport de producţie, şi a tineretului taurin, în funcţie de destinaţie. Hrănirea animalelor se face diferenţiat. O dată cu lotizarea vacilor, s-a instituit controlul individual al producţiei de lapte, introducîndu-se o strictă evidenţă, în vederea selecţionării celor mai corespunzătoare animale. O atenţie deosebită se acordă, de asemenea, bunei organizări a procesului de reproducţie, fapt oglindit în procentul ridicat de natalitate, care anul trecut, la taurine, a fost de 92 la sută. Efectul măsurilor luate s-a simţit din plin. În 1966, cooperativa a realizat o producţie medie la lapte cu peste 600 de litri mai mare decît cu un an în urmă.

Trebuie menţionat însă că nu peste tot buna desfăşurare a reproducţiei stă în atenţia cadrelor de conducere şi tehnice. Cîteva cifre dovedesc că în această privinţă mai sînt multe lucruri de pus la punct. Astfel, **o situaţie cu totul nesatisfăcătoare se constată în privinţa trecerii viţelelor la categoria juninci şi a acestora, la rîndul lor, la categoria vacilor de lapte. Anul trecut, în medie pe regiune, numai 48 la sută din viţelele destinate prăsilei au trecut în grupa junincilor gestante. În unele unităţi, cum sînt cooperativele agricole din Şieu Magheruş, Crainimăt, Gîrbou, Cara etc. proporţia a fost doar de 10—17 la sută.** Principala cauză, după cum au subliniat mulţi dintre participanţii la consfătuire, constă în slaba furajare a animalelor tinere. Aşa se face că, în multe cooperative agricole, junincile fată cînd ajung la vîrsta de 3 şi chiar 4 ani.

Dirijarea necorespunzătoare a procesului de reproducţie se oglindeşte şi în intervalul mare dintre două fătări la vaci, ceea ce în ultimă instanţă înseamnă lapte şi produşi mai puţini. În medie pe regiune, în loc de 330—360 de zile, cît este firesc, timpul dintre două fătări la vacile cuprinse în reţeaua de însămînţări artificiale a fost anul trecut de 450 de zile. În unele raioane, cum sînt Huedin şi Dej, acest interval a ajuns la 540 de zile, iar în cooperativele agricole din Jichiş, Cojocna, Călăţele, Geaca şi altele — peste 570 de zile.

Încă necorespunzător este şi indicele de utilizare a scroafelor şi procentul de natalitate la ovine.

Avicultura — un sector vitregit ?

Firește, în comparaţie cu alte regiuni ale ţării, regiunea Cluj nu dispune de condiţii pentru a asigura un avînt deosebit creşterii păsărilor. Aceasta nu justifică însă subaprecierea cu care e privit acest sector chiar şi la consiliul agricol regional şi uniunea regională a cooperativelor agricole. E semnificativ, în această privinţă, şi faptul că în referatul prezentat consfătuirii de tov. ing. Ioan Mureşan, preşedintele Consiliului agricol regional, cît şi în cuvîntul tov. Teodor Trifan, vicepreşedinte al Uniunii regionale a cooperativelor agricole, nu s-au făcut aproape deloc referiri la acest sector şi mai ales la măsurile ce trebuie luate pentru îndeplinirea sarcinilor ce se pun. Aceasta cu atît mai mult cu cît în regiune sînt destule unităţi aşezate în zone favorabile dezvoltării aviculturii.

Dacă în cadrul gospodăriilor de stat au intrat în funcţiune două combinate avicole — la Turda şi Apahida — în cooperativele agricole avicultura continuă să fie neglijată. În momentul de faţă, cooperativele agricole dispun doar de 11 000 de păsări-matcă, ceea ce reprezintă mult prea puţin.

După cum se ştie, recent, Uniunea Naţională a Cooperativelor Agricole de Producţie a elaborat unele recomandări cu privire la stimularea creşterii păsărilor în gospodăriile personale ale membrilor cooperatori. Insuficient cunoscute şi nesusţinute de măsuri concrete, aceste recomandări nu şi-au găsit încă aplicare în satele din cuprinsul regiunii.

Succesele importante obţinute în regiunea Cluj în domeniul creşterii animalelor constituie o puternică bază de pornire către realizări şi mai mari. Analizînd rezultatele obţinute, scoţînd la iveală deficienţele care mai există, participanţii la consfătuirea regională au adoptat un amplu plan de măsuri. Urmărirea realizării, punct cu punct, a măsurilor stabilite, înlăturarea neajunsurilor constituie o sarcină principală pentru consiliile agricole, uniunile cooperatiste, pentru cadrele de conducere şi tehnice din agricultura regiunii.

O atenţie deosebită va trebui acordată sporirii în continuare a efectivelor şi ameliorării acestora, creşterii producţiei — prin continua dezvoltare a bazei furajere, printr-o mai bună organizare a procesului de reproducţie şi selecţie — asigurării unor condiţii optime de hrănire, îngrijire şi adăpostire, respectării normelor sanitar-veterinare, creşterii gradului de calificare a lucrătorilor din acest sector. În vederea unei mai bune cointeresări a îngrijitorilor în sporirea producţiei, principiul retribuirii suplimentare va trebui să-şi găsească aplicare în toate cooperativele agricole şi la toate speciile şi categoriile de animale.

Succesele obţinute obligă la realizări şi mai mari. Fruntaşilor le este proprie tendinţa spre continuu progres. Crescătorii de animale din regiunea Cluj au dovedit că ştiu să-şi orienteze activitatea pe aceste coordonate.

Valeriu BUDURU
P. VOICULESCU

PROPUNERI, SUGESTII

Prof. Emil Negruţiu, rectorul Institutului agronomic din Cluj : Dată fiind economicitatea folosirii furajelor combinate în hrana animalelor, sugerez să se studieze problema trecerii unor mori din administrarea sfaturilor populare în cea a cooperativelor agricole, pentru a putea fi utilizate la producerea şi prepararea preamestecurilor de nutreţuri.

Ing. Liviu Mihuţ, de la consiliul agricol raional Huedin : Să ia fiinţă în cadrul unor S.M.T.-uri brigăzi specializate care să se ocupe de executarea lucrărilor pe păşuni ; tariful lucrărilor să fie stabilit în funcţie de condiţiile de lucru din fiecare zonă naturală.

Matei Ştefan, preşedintele cooperativei agricole din Aşchileul Mic, raionul Gherla : Să se revizuiască criteriile de clasare a taurinelor îngrăşate şi predate pe bază de contract ; clasarea să se facă în raport de randamentul de carne şi calitatea acesteia, şi nu al celui de seu.

Ing. Valer Mican, de la cooperativa agricolă din Căşei, raionul Dej : Avînd în vedere importanţa pe care o are problema alimentării fermelor cu apă şi faptul că în momentul de faţă în regiune nu există nici o unitate care să se ocupe de proiectarea şi execuţia lucrărilor respective, consider necesar să se studieze problema constituirii unei astfel de unităţi în cadrul DRIFOT-urilor sau al uniunilor regionale ale cooperativelor agricole.

Török Francisc, preşedintele cooperativei agricole din Aiud : Extinderea mecanizării lucrărilor în zootehnie, ca şi în alte sectoare de producţie ale cooperativelor agricole, face tot mai mult simţită necesitatea pregătirii, în mod organizat, a cadrelor de mecanici, care să se ocupe de întreţinerea şi exploatarea instalaţiilor şi utilajelor.

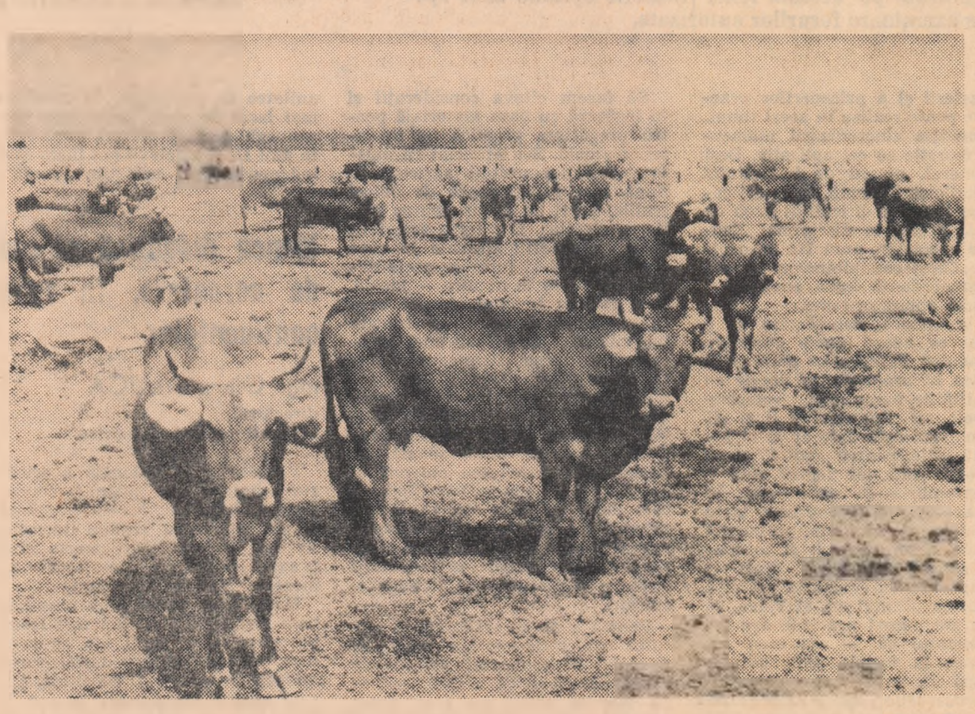

Aspect de la ferma de taurine a cooperativei agricole de producţie din comuna Luna, regiunea Cluj.

Foto : C. DUMITRU

NOUTĂŢI ŞTIINŢIFICE

Un colectiv de cercetători de la filiala din Iaşi a Academiei a experimentat timp de cîţiva ani tratarea semînţelor de porumb cu ultrasunete de frecvenţă ridicată. Rezultatele acestor cercetări au dovedit că în acest fel facultatea germinativă a porumbului se dublează, iar plantele se dezvoltă mult mai rapid.

Fabrica „Sinteza" din Oradea a început producţia pe scară industrială a bromurei de metil. Obţinută sub formă de gaz lichefiat, această substanţă se dovedeşte un insecticid deosebit de eficace, cu largi utilizări în dezinfectarea silozurilor şi magaziilor de cereale. Experienţele la care a fost supusă au confirmat că bromura de metil obţinută în întreprinderea orădeană întruneşte calităţi superioare unor insecticide de asemănătoare de fabricaţie străină. Numai pe baza unor lucrări şi fonduri de mică mecanizare, aici se vor produce anual 50 tone de insecticid de acest fel.

Unul din studiile încheiate recent de cercetătorii staţiunii experimentale din Tg. Mureş se referă la realizarea nămolului calcic — produs cu caracteristici superioare cretei furajere, utilizate la furajarea animalelor. Concluziile rezultate au arătat că nămolul calcic conţine în plus, faţă de creta furajeră, o seamă de elemente valoroase, cum sînt substanţe proteice, săruri de potasiu şi de fosfor. Coeficientul de asimilare de către animale este de 70 la sută, adică de două ori mai mare decît în cazul cretei furajere. Administrat la porci în doze de 2 la sută, noul produs a adus o creştere în greutate de 5 la sută, iar la vaci o sporire a cantităţii de unt cu circa 12 la sută. Materia primă pentru fabricarea acestui produs o constituie reziduurile, neutilizate pînă acum, provenite de la secţiile de purificare a zemurilor de la fabricile de zahăr.

În munţii Vrancei se aplică pe scară largă rezultatele unor experienţe ce privesc adaptarea unor specii de pomi la condiţiile solurilor sărace, terenurilor în pantă sau erodate. Plantarea în masiv se face cu puieţi avînd rădăcinile în pungi de polietilenă, cu pămînt fertil. Pungile au anumite orificii de aerisire, prin care se asigură şi contactul treptat al rădăcinii cu solul. Folosind această metodă, în cîţiva ani plantaţiile devin viguroase şi perfect adaptate la sol. Primele împăduriri de acest fel sînt efectuate pe platformele descoperite de la Vidra şi Tulnici, pe văile apei şi afluenţilor Putnei.

Urmărindu-se ameliorarea populaţiilor de albine autohtone, la Staţiunea centrală de apicultură şi sericicultură Băneasa se execută studii comparative privitoare la comportarea a trei suşe din astfel de populaţii. Din datele obţinute în anul 1966, rezultă că s-au evidenţiat familiile de albine din suşa SCAS-703, care au înregistrat un ritm de dezvoltare mai rapid în sezonul de primăvară şi au depăşit cu 18 la sută producţia de miere a celorlalte două suşe.

Familiile de albine din lotul de prăsilă — avînd indicii cei mai valoroşi — au fost folosite la creşterea mătcilor. S-au obţinut pentru verificare 1 300 de mătci, iar alte 4 500 de mătci selecţionate au fost livrate stupinelor din sectorul socialist şi apicultorilor cu stupine personale.

Cu ajutorul specialiştilor de la secţia de reproducţie a I.C.Z., la combinatul avicol Tîncăbeşti, din cadrul gospodăriei de stat Periş, regiunea Bucureşti, s-au efectuat experienţe privind folosirea metodei de însămînţare artificială la curci. În urma aplicării acestei metode, procentul de fecunditate a crescut de la 50 la 90 la sută.

Pe ce coordonate se întîlnesc cele două mijloace ale procesului instructiv - educativ:

TEORIA şi PRACTICA

Pregătirea viitoarelor cadre tehnice ale agriculturii se află, începînd din anul şcolar 1966/67, pe un drum structural nou, marcat de înfiinţarea liceelor de specialitate; în cadrul acestora elevii sînt instruiţi pentru a deveni nu numai tehnicienii de mîine, capabili să contribuie la organizarea producţiei pe baze ştiinţifice, moderne, ci şi cetăţeni cu un larg orizont cultural a căror menire socială va fi participarea lor la ridicarea satului pe noi trepte ale civilizaţiei.

Dezvoltarea complexă a agriculturii, în sensul punerii în valoare a întregului ei potenţial, cere în primul rînd oameni bine calificaţi. Cînd noţiunea de calificare este raportată la elevi, ea are un înţeles aparte, însemnînd nu atît priceperea lor de a executa un volum oarecare de lucrări de calitate, cît mai ales capacitatea de a înţelege cu uşurinţă subtilităţile procesului de producţie. Pe această coordonată se întîlnesc eforturile pedagogilor care se străduiesc să formeze la elevi o gîndire pătrunzătoare, un spirit analitic, să le stimuleze vocaţia pentru profesia aleasă. Aici se desfăşoară, împletindu-se într-un tot armonios, cele două mijloace ale procesului instructiv-educativ, teoria şi practica.

Răspunde actualul sistem de organizare a practicii în liceele agricole, cerinţelor agriculturii? Ancheta organizată pe această temă transcrie opiniile unor specialişti pe care le propunem spre examinare forurilor autorizate.

Pentru elevii Liceului agricol din Roman primăvara reprezintă un „teren" vast de aplicaţii practice. In imagine — un moment de la executarea unei lucrări de pichetare.

Foto: C. DUMITRU

Ferma didactică? Cred că nu e oportună...

Ing. Ioan IOVU
directorul
Liceului agricol Bechet

Scopul activităţii practice este de a ajuta înţelegerea mai deplină a unor noţiuni tehnice, dar mai ales de a crea elevilor dexteritatea necesară executării oricărei lucrări agricole. Pentru aceasta sînt necesare mijloace tehnice (motoare, tractoare, maşini cît mai variate), echipament de protecţie, maiştri de practică pricepuţi — condiţii ce nu se pot realiza în gospodării didactice proprii. Ele pot fi — şi sînt în bună măsură — asigurate de către unităţile de cercetare şi de către cele de producţie pe lîngă care funcţionează în prezent liceele agricole.

Dacă realizarea practicii de producţie este mai dificilă, întrucît unităţile admit mai greu participarea elevilor la lucrări pe care ei nu le stăpînesc destul de bine, pentru a nu stînjeni procesul de producţie pentru practica didactică pot fi create, firește, printr-o reglementare cu unitatea respectivă, mici cîmpuri didactice de 1—5 hectare situate cît mai aproape de şcoală în care să fie cultivate absolut toate plantele studiate.

Unii colegi pledează pentru o bază materială care să aparţină şcolii. Acest sistem nu mai este nici satisfăcător şi nici rentabil, deoarece pentru dotarea la nivelul tehnicii moderne ar fi necesare investiţii foarte mari, care nu ar putea fi folosite la maximum. Pe de altă parte, ferma, avînd sarcini de producţie, învăţămîntul ar trece pe plan secundar.

Şcoala pregăteşte întîi oameni, apoi tehnicieni

Ing. I. BALOG
directorul
Liceului agricol Salonta

Pornind de la ideea că liceele agricole ar trebui să dispună de ferme didactice ar fi bine, credem, ca numai elevii anului V să facă practică în unităţile de producţie, cînd aceştia sînt deja formaţi din punct de vedere instructiv-educativ, au cunoştinţe profesionale consolidate şi caractere stabile. **Faptul că elevul trebuie să se afle tot timpul în zona de influenţă a profesorului este un principiu pedagogic prea elementar pentru a merita să fie analizat aici.** Risipiţi în diverse unităţi, la o vîrstă cînd fiecare gest se cuvine să fie controlat, cînd fiecare pas se cere să fie îndrumat, elevii „scapă" de fapt de sub autoritatea şcolii şi dacă în privinţa meseriei învaţă cîte ceva, în privinţa comportamentului moral, al ţinutei vestimentare, al igienei, se întîmplă cîte o dată şi surprize neplăcute. Or, şcoala trebuie să pregătească întîi oameni, apoi tehnicieni.

Şi din această cauză nu susţinem părerea exprimată de unii autori de articole cu cîtva timp în urmă, potrivit căreia practica în producţie trebuie să fie îndrumată de instructori-maiştri; **practica trebuie să fie îndrumată de profesori-specialişti.**

Corective care se impun

Ing. Vasile MATEI
directorul
Liceului agricol Tg. Mureş

Instruirea practică a elevilor se desfăşoară atît în orele de aplicaţii ce se ţin paralel cu cele de curs, cît şi în lunile şi trimestrele de instruire practică, într-o proporţie de 20—25 la sută din totalul orelor prevăzute în planul tematic pentru fiecare specialitate. Colectivul nostru de profesori apreciază că raportul este just; **formarea cunoaşterii şi a priceperilor practice se poate realiza în acest timp... cu condiţia sincronizării momentului teoretic cu cel aplicativ.** Deşi, în general, planul de învăţămînt este judicios întocmit, în unele cazuri se ivesc şi dificultăţi greu de învins. Astfel, la disciplina „Zootehnie specială", anul III, la capitolul „Creşterea albinelor" există o neconcordanţă între anotimp şi predarea anumitor teme.

De asemenea, considerăm că e util să se aducă unele corective perioadelor în care se desfăşoară practica în producţie la liceele cu specialităţile agronomie, veterinară, zootehnie. Pentru anii II şi III cele mai indicate date ar fi 15 iunie—12 iulie, pentru anul IV 6 aprilie—14 iunie, iar pentru anul V 15 septembrie—21 decembrie. În felul acesta pot fi cuprinse toate perioadele de vîrf ale producţiei vegetale şi animale cît şi campaniile sanitar-veterinare dintr-un an calendaristic. (Varianta propusă de unii ca ultimul an, al V-lea, să reprezinte numai practică, are inconvenientul că — aşa cum am constatat la fostele şcoli tehnice — după un an de întrerupere totală a cursurilor, elevii se prezintă la bacalaureat mai puţin pregătiţi teoretic). Această repartizare a timpului de practică ar corespunde, după părerea noastră, tuturor profilelor din cadrul liceelor agricole, cu excepţia contabilităţii şi merceologiei. Specialităţilor contabilitate şi merceologie le sînt alocate următoarele spaţii pentru practica în producţie: anul I 15—28 iunie, anii II şi III 15 iunie—12 iulie, anul IV 6 aprilie—31 mai; asta înseamnă că elevii nu „prind" niciodată lucrările de bilanţ, motiv pentru care propunem ca practica anului IV să fie efectuată în două sezoane: 11 ianuarie—7 februarie şi 4—31 mai.

Cadrul material al activităţilor aplicative

Ing. Nicolae CERCHEZ
directorul
Liceului agricol Podu Iloaie

Este cunoscut că la sfîrşitul anului trecut a fost elaborat, în urma unor largi dezbateri fructuoase planul de învăţămînt al liceelor agricole, în lumina căruia trebuie purtată discuţia despre pregătirea practică a elevilor. Noi socotim că în pofida unor critici formulate atunci, s-a reuşit să se valorifice la un nivel înalt experienţa vechilor şcoli agricole. Introducerea a trei forme de instruire practică — lucrare practică la fiecare disciplină, practică de iniţiere tip atelier-şcoală şi practică de producţie tip uzinal — corespunde unei concepţii pedagogice eficiente.

În 1966 şcolile aparţinînd de I.C.C.A. printre care şi liceul agricol Podu Iloaie, au beneficiat de materiale didactice de laborator în sumă de cîteva milioane de lei; noi am fost dotaţi cu instrumentar şi aparatură în valoare de 300 000 de lei, pe lîngă inventarul existent anterior, de circa un milion de lei. Totuşi nu putem afirma că avem tot ce ne trebuie. Ne vom opri, pentru exemplificare, la obiectul „Tractoare şi maşini agricole". Este cunoscut că vechiul tehnician agronom ştia să facă orice, dar asta nu însemna că era multilateral şi temeinic instruit; oricum, el corespundea cerinţelor de odinioară ale agriculturii. Dar azi? Necesitatea specializării pe domeniile producţiei agricole a devenit acută. Este nevoie de tehnicieni veterinari, zootehnişti, horticultori, fitosanitari etc. **Evident, tehnicianul agronom nu dispare; pregătirea lui se adînceşte însă în privinţa însuşirii tehnicii agricole noi; sfera lui de preocupări este cu deosebire, organizarea şi exploatarea parcului de maşini şi tractoare. Or, laboratorul nostru de maşini agricole este dotat cu „piese" care de mult nu mai sînt pe ogoare.**

Să facem cîteva consideraţii şi în legătură cu baza materială pentru pregătirea practică de tip atelier-şcoală. S-a apreciat că existenţa marilor unităţi agricole pe lîngă care funcţionează de obicei şcolile, ar fi de ajuns pentru iniţierea elevilor. Dar nu e aşa. Sînt necesare condiţii speciale în care „ucenicul" să-şi formeze acele deprinderi — să le numim — ideale, să-şi facă o imagine despre ceea ce ar trebui să reprezinte funcţia lui viitoare, în cadrul unei agriculturi moderne, către care se tinde; ni se pare că şcoala face prea puţin pentru elev, dacă îi conturează profilul la nivelul posibilităţilor oferite de unitatea de producţie care, de bună seamă, îşi organizează activitatea potrivit unor norme ce nu se identifică cu cele didactice. **Este după părerea noastră, foarte oportun să se creeze colective care să studieze sub toate aspectele eventualitatea înfiinţării fermelor didactice ale liceelor agricole.**

Pentru a nu se crede că, în virtutea ideilor de mai sus, elevul ar fi izolat de realitatea nemijlocită a agriculturii şi că o dată ieşit de pe băncile şcolii nu s-ar putea adapta imediat la cerinţele concrete ale producţie. ajungem şi la practica de tip uzinal. E în afara oricărei îndoieli că aceasta trebuie să se desfăşoare în unităţile agricole de producţie — dacă este cu putinţă în unităţi reprezentative, mari. Am vrea să subliniem numai necesitatea unei legături mai normale, a unei treceri treptate de la formele anterioare de practică, la practica în unităţi. **În acest sens considerăm util ca practica de anul II să se desfăşoare în ferma şcolii, practica de anul III să aibă loc în unitatea de producţie, în colective mai largi de elevi, permanent supraveghiate de profesori, după care în anii IV şi V, elevii pot lucra mai independent în unităţile „gazdă".**

Munca didactică şi cea de cercetare, în zona confluenţelor

Ing. Olimpiu LUCA
directorul
Liceului agricol Fundulea

Pregătirea profesională a oricărui tehnician nu poate fi concepută fără ca practica să secondeze şi să întărească studiul teoretic. Vechiul dicton latin „teoria sine praxis, sicut rotasine axis" îşi menţine intactă valabilitatea.

Multe licee agricole au moştenit baza materială a şcolilor care le-au precedat, astfel încît ele au condiţii prielnice pentru desfăşurarea aplicaţiilor practice. De pildă, Liceul agricol Drăgăşani dispune de 8 hectare de teren cu o colecţie ampelografică de peste 200 de soiuri. Liceul agricol Roman, de 5 hectare de grădină, vie şi livadă, liceul agricol Vidra, de 10 hectare pentru legumicultură etc. Liceul nostru a cultivat pe o suprafaţă de 7 hectare toate speciile de plante de cultură agricolă — 100 de soiuri de grîu, 20 de soiuri de orz, 50 de soiuri şi hibrizi de porumb (pînă şi strămoşul porumbului a fost prezent în lotul didactic), o colecţie legumicolă cuprinzînd 100 de specii şi soiuri.

Se pune întrebarea: este necesar lotul didactic? Hotărît, da. Noi opinăm însă pentru suprafeţe ceva mai mari decît cele citate. Dacă liceele agricole ar beneficia de loturi didactice, pe lîngă avantajele evidente de care s-ar bucura întreg procesul de învăţămînt, se iveşte, în plus, şi posibilitatea realizării de către profesori a unor experienţe în cadrul unui program de cercetare, dirijat de staţiunile experimentale agricole.

Sectorul de cercetare al I.C.C.P.T. Fundulea a primit un ajutor demn de remarcat din partea elevilor şcolii noastre care au executat cu atenţie deosebită lucrări ca semănatul bob cu bob, a genitorilor de grîu, în fiecare toamnă, pe cîte 3 hectare; ei au executat lucrări la liniile consangvinizate de porumb (semănat, izolări, autofecundări, recoltări, sortări etc.) Viitorii tehnicieni veterinari au efectuat, în masă, vaccinări antipestoase la păsări, reacţia de hemoaglutinare rapidă şi altele.

Publicînd opiniile de mai sus, redacţia nu încheie discuţiile pe această temă. Aşteptăm de la cititorii noştri — cadre didactice, specialişti din producţie şi cercetare — noi observaţii menite să contribuie la îmbunătăţirea activităţii practice în liceele agricole.

Anchetă realizată
de Ion BUCĂLAU

CRONICA

Mărturii ale trecutului

Muzeul tehnicilor populare, înfiinţat recent în Dumbrava Sibiului, este o unitate etnografică cu problematică specială, organizat din necesitatea salvării şi conservării unei mari categorii de obiecte din domeniul meşteşugurilor ţărăneşti ameninţate de dispariţie, ele ne mai avînd rost practic în cadrul procesului de modernizare a economiei noastre.

Păstrarea vestigiilor de cultură şi ingeniozitate populară nu este numai o datorie patriotică; ele sînt documente valoroase, cu atît mai mult cu cît nicăieri în Europa nu s-au păstrat atît de multe şi — tipologic — atît de diverse monumente istorice de acest fel ca pe teritoriul României. Muzeul etnografic din Sibiu ilustrează istoria evoluţiei tehnicii populare şi ne dă o imagine cuprinzătoare asupra puterii de creaţie a poporului. El se întinde pe o suprafaţă de 100 hectare şi cuprinde peste 120 de complexe grupate în patru mari sectoare organizate pe domenii generale de activitate: ateliere meşteşugăreşti, instalaţii complexe activate de forţe motrice naturale (apă, vînt), care uimesc prin ingeniozitatea lor şi încîntă prin proporţie, eleganţă şi echilibru, mori de vînt, de apă, rîşniţe, prese de ulei, instalaţii pentru conservarea laptelui, cărnii şi fructelor, vîltori, dîrste, dărace, ateliere de ceramică şi olărit, ateliere pentru prelucrarea metalelor, unelte din industria pielăritului, unelte de tehnică textilă care au creat faimoasele ţesături populare, mijloace de transport şi comunicaţie etc.

Prin conţinutul şi caracterul unic al colecţiilor, prin specificul exponatelor şi mai ales prin modul de organizare, muzeul meşteşugurilor din Dumbrava Sibiului nu reproduce şi nu repetă nici una din instituţiile etnografice din ţară şi din lume.

Iată „roata cu făcaie" — de la faimoasa moară de apă din Arcani, raionul Tg. Jiu, cu fusul instalat pe cremene — roată căreia poporul i-a găsit o soluţie ingenioasă folosită mult mai tîrziu de constructori la turbinele hidrocentralelor. Încă două unităţi impresionante sînt morile plutitoare sau umblătoare culese de pe Someş şi Olt.

Muzeul meşteşugurilor din Dumbrava Sibiului prezintă unelte şi instalaţii născocite de mintea unui popor dornic să-şi uşureze munca, să-şi îmbunătăţească traiul.

...Cunoaşterea istoriei culturii populare, cunoaşterea trecutului nostru a depăşit sfera de preocupări a unui grup restrîns de specialişti. Ziarele consemnează deseori înfiinţarea de noi muzee la sate, ivite din dragostea şi din rîvna ţăranilor de a contribui la punerea în valoare a mărturiilor despre traiul străbunilor. Muzeul de la Petricani, raionul Tîrgu-Neamţ, prezintă vase de ceramică, monede, unelte care ilustrează evoluţia păstoritului şi prelucrării lînii, cel de la Gateş, de lîngă Săliştea Sibiului, expune obiecte tradiţionale încrustate în lemn, vestminte populare, ştergare, cel din comuna Botuş, raionul Cîmpulung, adună laolaltă obiecte de uz casnic, instrumente muzicale, sărării şi traiste din coajă de mesteacăn, cel de la Mehadia, de lîngă Orşova, dispune de picturi şi cărţi vechi.

Firește, cronica de faţă nu-şi propune decît să consemneze acţiunea ce se desfăşoară în satele patriei de strîngere a tot ceea ce poate vorbi despre vremurile de demult — un adevărat act de cultură la care participă masele — fără să poată cuprinde, în întreaga ei manifestare, această acţiune.

Ion OLTEA

DISCUL

O tînără interpretă de muzică populară românească, Ştefania Stere, care s-a impus mai demult atenţiei ascultătorilor, ne oferă înregistrate patru cîntece (discul EPC-782) valoroase piese folclorice ale repertoriului ei: „Fata cu ochi măslinii", „Zi cîntarea mea", „Dunăre, potecă lină" şi „Floare dintre vii".

Pe alt disc (EPC-777) găsim recitalul de melodii populare susţinut de solista Maria Păunescu: „Doina mea, doină frumoasă", „Bate vîntul către deal", „Cucule în zbor te-avîntă" şi „Numai luna ştie dorul meu".

Excelentă ideea casei noastre de discuri „Electrecord" de a înmănunchea pe un disc de format mai mare (EDD-1134) cele mai bune melodii româneşti de muzică uşoară din ultimul timp. În interpretarea unor solişti fruntaşi, printre care remarcăm pe Dorina Drăghici, Gică Petrescu, Margareta Pîslaru, Pompiliu Stoian şi Constantin Drăghici, putem asculta: „Amintiri, amintiri", „Prieten drag", „Fetele", „De ce nu eşti ca-n prima zi", „Gabriela", „Nu mai plînge, baby", „Mi-e dor astă-seară de-un chef cum ştiu eu" sau „Luna la Mamaia". În afara orchestrei de estradă a Radioteleviziunii, mai acompaniază orchestrele dirijate de Valentiu Grigorescu, Cornel Popescu, Paul Ghentzer, Edmond Deda şi Jean Ionescu.

V. M.

Opinii, propuneri

Spaţiul restrîns nu ne permite să reproducem scrisorile care conţin aprecieri şi propuneri ale cititorilor referitoare la conţinutul articolelor, tematica şi prezentarea grafică a revistei. Desigur, scrisorile de acest gen, ca de altfel întreaga corespondenţă sosită la redacţie, sînt studiate cu multă atenţie şi, deseori, temele noi solicitate de un număr mai mare de cititori intră în sfera de preocupare a secţiilor de specialitate pentru a fi oglindite în paginile revistei.

Propuneri interesante conţin, de pildă, scrisorile semnate de ing. Vasile PASCALI — şeful secţiei irigaţii-construcţii a Uniunii raionale Arad a cooperativelor agricole, **Vasile SOFRONE**, tehnician agronom la G.A.S. Siret, raionul Rădăuţi, **Teodor LEUŞTEAN** — contabil, Vaslui, **Trifu BERARIU** — brigadier la cooperativa agricolă din Odvoş, raionul Lipova şi **Ion IONESCU** — tehnician agronom din Buzău. Ele se referă, între altele, la oglindirea activităţii ce se desfăşoară pe şantierele de hidroamelioraţii, urmărirea eficienţei economice a investiţiilor, publicarea de fotografii ale unor fruntaşi din diferite ramuri ale agriculturii, însoţite de prezentarea experienţei şi metodelor de muncă, acordarea unui spaţiu mai mare noutăţilor ştiinţifice din ţară şi de peste hotare, publicarea de note, caricaturi, grupaje de informaţii etc.

Sugestii privind tematica şi conţinutul revistei ne-am notat şi din scrisorile trimise de ing. Gavril RUGEA, vicepreşedinte al Uniunii raionale Criş a cooperativelor agricole, **Gh. SIMILEAC**, profesor în comuna Mileanca, raionul Dorohoi, **Ion CIUCĂ**, maistru la S.M.T. Bechet, regiunea Oltenia.

Un grup de ţărani cooperatori ne semnalează că pe coşurile Fabricii de geamuri din comuna Scăieni, regiunea Ploieşti, iese vată de sticlă, punînd în primejdie culturile şi sănătatea oamenilor.

— Tăticule, la şcoală ne-a spus că ninge numai iarna!

Desen de T. PALL

Pe urmele sesizărilor

Ing. Vasile MĂRGINEANU — G.A.S. Suceag, regiunea Cluj:

Sesizarea dv. am înaintat-o Ministerului Industriei Chimice. Ni s-a comunicat că ambalarea îngrăşămintelor chimice în saci din polietilenă este în atenţia conducerii ministerului. Ca urmare a măsurilor luate şi a celor care se vor mai lua, cantitatea de îngrăşăminte în ambalaj de polietilenă va creşte continuu. În răspunsul semnat de tovarăşul ing. I. Deleanu, adjunct al ministrului, se precizează: „Procentul de îngrăşăminte ambalate în saci de polietilenă, conform notei comune încheiate cu Consiliul Superior al Agriculturii, va fi de 43,4 la sută în 1967, de 51 la sută în anul 1968, de 67,7 la sută în 1969 şi de 72 la sută în 1970".

Ing. Victor NICOLAU — comuna Balinteşti, raionul Bujor:

Direcţia regională P.T.T.R. Galaţi, căreia ne-am adresat, a găsit sesizarea dv. întemeiată. Într-adevăr, datorită întîrzierii cu care era expediată din Bucureşti revista „Agricultura socialistă" ajungea la cititorii săi din comuna Balinteşti şi din alte localităţi ale regiunii, după două, trei zile de la data apariţiei. Am fost informaţi că începînd de la 16 martie a.c. O.S.E.P. Bucureşti a modificat graficul de expediere a acestei publicaţii, iar revista ajunge acum în posesia abonaţilor din comuna dv. chiar în ziua de apariţie. Vă rugăm să ne confirmaţi justeţea celor afirmate.

Aurel D. ŞERBAN — Poarta Albă, raionul Medgidia:

Ne-aţi scris că nu aţi primit mai multe numere din revista noastră, la care sînteţi abonat. Am intervenit la Direcţia regională P.T.T.R. Dobrogea şi din răspunsul primit rezultă că vinovat de neservirea abonamentului este agentul poştal Duşa Cruceanu. El a fost sancţionat cu mustrare şi i s-a imputat contravaloarea numerelor nesevite, sumă ce vi s-a expediat prin mandat poştal.

dialog REDACŢIE CITITORI

Curier

Vasile CULIC — comuna Chieşd, raionul Şimleul-Silvaniei şi Nicolae DECEANU — comuna Galda de Jos, raionul Alba-Iulia:

Ministerul Învăţămîntului ne-a informat că echivalarea studiilor la care vă referiţi nu se poate face. La celelalte întrebări, vă comunicăm că în şcolile tehnice pentru personal tehnic se primesc absolvenţi ai învăţămîntului mediu de cultură generală, iar la examenul de admitere în şcolile tehnice de maiştri — cursuri de zi şi serale — pot candida muncitori calificaţi absolvenţi ai şcolilor profesionale sau ai altor şcoli echivalente, precum şi muncitori calificaţi în întreprinderi, absolvenţi de liceu. Candidaţii trebuie să aibă un stagiu în meseria pentru care s-au pregătit de cel puţin 3—5 ani.

Elisabeta LUŞCAN — operatoare la P.I.A.V. Telciu, raionul Năsăud:

Nu îndepliniţi condiţiile pentru a fi încadrată ca tehnician, neavînd studiile şi nici stagiul în producţie prevăzute de lege.

Gh. VEDEANU — medic veterinar la circumscripţia Romoş, raionul Orăştie:

Metoda de prevenire a intoxicaţiilor cu Parathion, elaborată de un colectiv de cercetători de la Institutul de igienă din Iaşi, va fi generalizată în practica agricolă din întreaga ţară. Amănuntele care vă interesează le puteţi afla adresîndu-vă direct institutului amintit.

Ing. Ioan SCHMIDT — de la cooperativa agricolă Sederbat, raionul Arad:

Conform dispoziţiilor în vigoare nu puteţi beneficia de sporul de vechime ce se acordă cadrelor cu studii superioare care lucrează fără întrerupere în unităţile agricole de producţie, deoarece nu aveţi continuitate în muncă.

Teodor BEJAN — şef de brigadă la S.M.T. Ştefăneşti, regiunea Argeş:

Funcţia de tehnician II poate fi ocupată şi de muncitori de înaltă calificare dacă aceştia au absolvit şcoala profesională şi au o vechime de cel puţin 5 ani în funcţii tehnice de specialitate, sau de 8 ani de producţie. În acest caz încadrarea se face pe baza verificării cunoştinţelor tehnice.

Emilian TUDOR — medic veterinar la circumscripţia Şcheia-oraş Suceava şi ing. Valeriu MOISE — de la gospodăria de stat Iveşti, raionul Galaţi:

Hotărîrea privind acordarea sporului de vechime cadrelor cu studii superioare care lucrează fără întrerupere în unităţi de producţie agricolă prevede că vechimea în unităţile de producţie agricolă se consideră neîntreruptă şi pe timpul cît cadrele respective se află în incapacitate temporară de muncă, fapt dovedit cu certificat medical eliberat de organele sanitare. De asemenea, se consideră vechime neîntreruptă şi perioada în care cadrele cu studii superioare îşi satisfac obligaţiile militare, cu excepţia stagiului militar.

Ing. T. M., Braşov:

Pentru a vă putea răspunde la cele sesizate de dv. vă rugăm să ne comunicaţi exact numele, adresa şi locul de muncă.

Ing. Dumitru ŞERBAN — cercetător la Staţiunea experimentală Livada raionul Oaş:

Din scrisoarea dv. am reţinut aprecierile în legătură cu problemele puse în dezbatere în cadrul rubricii „Imperative în dezvoltarea zootehniei: reproducţia şi selecţia".

Ne-am notat propunerile referitoare la publicarea unor hărţi de raionare a raselor de animale, în care scop vom cere concursul Institutului de cercetări zootehnice. Despre testarea reproducătorilor masculini după descendenţă am scris şi vom mai reveni cu articole de îndrumare şi de experienţă.

Nicolae DRAGOMIR — instructor la Uniunea raională Bozovici a cooperativelor agricole:

Conform legii nr. 72 din 28 decembrie 1966 privind pensiile de asigurări sociale de stat, precum şi H.C.M. nr. 252 din 16 februarie 1967, vechimea în muncă în vederea obţinerii drepturilor de pensie se calculează în raport cu perioada efectiv muncită. În cazul dv., de exemplu, un an muncit ca instructor la uniunea raională se consideră un an vechime în muncă.

Rubrică redactată
de Mihai BORZA

VARIETĂŢI

PRIMĂVARA PE OGOARE

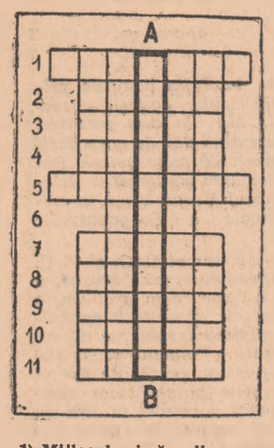

1) Mijlocul primăverii
2) Făgaşul apei
3) Pătul
4) Lucrează după semănătoare
5) Parte componentă a plugului
6) Buruiană care împiedică semănatul
7) E în toi pe ogoare
8) Momentul cel mai prielnic pentru însămînţat
9) Termen
10) Aşa trebuie să fie terenul la însămînţat
11) Uda

A—B De cea mai mare actualitate pe ogoare (pl.)

I. TERBESCU

DE LA LUME ADUNATE

INIMA CONDUCATORULUI AUTO, SUB CONTROL

Inventatorul belgian Jan Gabelin a construit un aparat care apără automobilul de catastrofă, în cazul în care conducătorul lui adoarme la volan, pierde cunoştinţa sau este foarte obosit. Un dispozitiv minuscul cu tranzistori fixat la încheietura mîinii înregistrează variaţiile funcţionării inimii. Dacă inima începe să bată prea încet, dispozitivul întrerupe accesul benzinei în motor.

CITE MASE PLASTICE EXISTA PE LUME?

Aţi putea răspunde la această întrebare? Pentru prima oară procesul polimerizării a fost realizat în 1833. Acum, în cursul unui singur an, chimiştii creează 50 mii de combinaţii polimerice. Aceasta înseamnă că la fiecare 10 minute în lume apare un nou polimer.

ÎMBRĂCĂMINTEA PĂSĂRILOR SE LANSEAZĂ PE PIAŢA

Nu e vorba de capriciul modei — susţin creatorii acestei îmbrăcăminţi. Laboratorul unei firme textile din California a studiat amănunţit penele păsărilor după care a creat o ţesătură cu totul nouă compusă din două părţi: faţa, acoperită cu pene sintetice, şi dosul, care este un fel de termoelement, care, sub acţiunea căldurii corpului uman, se încarcă cu electricitate. În funcţie de cantitatea de electricitate cu care este încărcat dosul ţesăturii, penele stratului din faţă stau culcate sau se umflă. O rochie confecţionată din asemenea material poate fi purtată pe orice temperatură: dacă omului îi va fi cald, ţesătura va dispersa surplusul de căldură, dacă îi va fi frig, penele îl vor proteja.

UN CADOU FOARTE „UTIL"

Un ziar din Chicago a publicat următorul anunţ al unei firme producătoare de geamuri: „Sărbătorim cel de al 25-lea jubileu. Fiecare băiat care va veni să felicite firma va primi ca amintire o praştie de prima calitate".

CONTRABANDIŞTI SUBACVATICI

În apropierea unuia din debarcaderele de pe malul lacului Maggiore (aflat la graniţa dintre Italia şi Elveţia) poliţia a descoperit cu totul întîmplător un mic submarin. S-a constatat că contrabandiştii transportau cu ajutorul lui diferite mărfuri din Elveţia în Italia. Acest submarin era construit după tipul submarinelor diversioniste folosite de italieni în anii războiului. El se pune în mişcare cu ajutorul unui motor electric şi poate transporta un singur om şi cîteva zeci de kg de mărfuri. Adîncimea maximă de scufundare, aproximativ 2 m., este suficientă pentru a ascunde contrabanda şi pe contrabandist de privirea vameşilor.

VĂ RECUNOAŞTEŢI MERSUL?

S-a constatat că în funcţie de încălţăminte, teren, iuţeala mersului etc. paşii omului emit cam 1 500 de sunete. Cel puţin aceasta o susţin specialiştii radioului şi televiziunii franceze. Pînă acum ei au strîns în arhivă 140 de imprimări a diferitelor sunete produse de paşi.

VICTIMA PROPRIEI SALE RECLAME

Numai aşa îi poţi numi pe proprietarul unei spălătorii din Kansas-City (S.U.A.). În anunţul de reclamă el a promis să servească gratis toată viaţa pe primul său client. Şi primul client veni: era directorul internatului cu 1228 copii.

SE CAUTA O PANTERĂ

Junglele birmane sînt pline de pantere. Cu toate acestea în grădina zoologică din Rangoon nu exista pînă de curînd nici o panteră. Direcţia grădinii zoologice hotărî să lichideze această situaţie anormală. Vor fi aduse în curînd pantere... din Berlin.

Dezlegarea jocului din numărul trecut

„ARBORI SI ARBUŞTI RODITORI"

ORIZONTAL: 1) Parc — Alunecă — Prunc; 2) Afinaţi — Acidă; 3) Amăriţi — LE — S; 4) Aparentă — MA; 5) I — IT — Marţi; 6) NR — Părere — TC; 7) Mărăcine — Fragil; 8) Murmure — Sparceta; 9) Iada — Ardei; 10) T — Aparat — Ele.

■ ZIG-ZAG ■ ZIG-ZAG ■ ZIG-ZAG ■

● *Un critic îi trimise lui Lucien Guitry (un cunoscut umorist francez) manuscrisul unei piese cu aceste cuvinte: „Dragul meu Lucien, vrei să pariezi cu mine pe un ludovic că nu vei citi această comedie?"*

A doua zi, Guitry îi retrimise manuscrisul, un mandat de 20 de franci şi acest răspuns:

„Aţi cîştigat".

● *Un savant astronom, ţinînd o conferinţă, anunţă auditoriul că puterea calorică a soarelui scade treptat şi va fi în întregime epuizată în 24 milioane de ani.*

„În cîţi ani spuneţi?! — strigă cu spaimă un audient din fundul sălii?

— „24 de milioane, domnule".

— „Ah! se învioră ascultătorul, recăzînd în fotoliu cu un suspin de uşurare. Credeam că aţi spus patru milioane!"

● *Un tînăr post prezenta unui prieten un volum cu poemele sale, care tocmai apăruse.*

— Ei, şi se vinde volumul dumitale? întrebă prietenul pe poet.

— Da, se vinde; nu ştiu dacă se cumpără; dar de vîndut, se vinde.

● *Dupont: — Venind de dimineaţă cu tramvaiul, controlorul mă privea fix ca şi cum nu mi-aş fi plătit biletul.*

— Durand: Ah! Şi tu ce-ai făcut?

— Dupont: Eu l-am privit fix, ca şi cum l-aş fi plătit.

● *Judecătorul: Dar pentru ce ai furat mărfuri şi de bani nu te-ai atins?*

Inculpatul: „Of! Mă mai întrebaţi, d-le judecător! M-a ocărît destul femeia pentru asta".

Un miel cu două... boturi

La cooperativa agricolă din comuna Satulung, raionul Şomcuţa, regiunea Maramureş, de curînd o oaie a fătat un miel alb cu două... boturi. În afară de botul normal, mielul mai are unul situat aproape de urechea stîngă, ce e drept mai mic, dar cu o conformaţie aproape normală: are buze şi cîţiva dinţişori.

Fenomenul a fost observat de către ciobanul Ion Manu junior. Mielul nu manifestă nimic deosebit, faţă de ceilalţi; el este sănătos, suge doar cu botul adevărat, se joacă şi creşte. Zilele trecute a împlinit o lună şi continuă să se dezvolte normal.

Interesant e amănuntul că în momentul cînd începe să sugă, buzele celei de-a doua guri (dinspre ureche) se mişcă şi ele în ritm cu cele normale.

NOILE ÎNTÎMPLĂRI ALE LUI PĂCALĂ (9)

Desene de Nic. NICOLAESCU

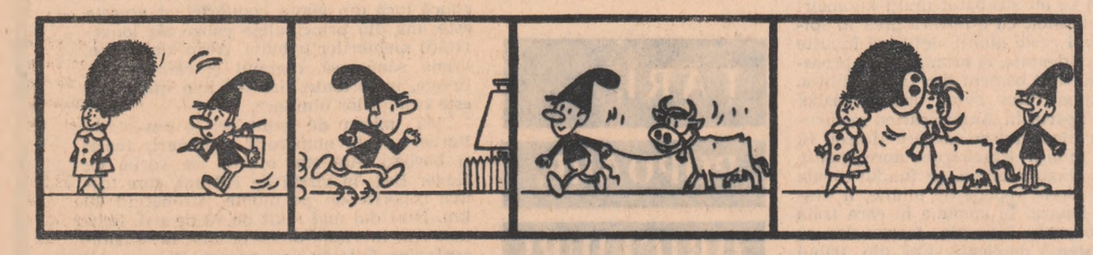

produce prin chimizarea complexă a gazului metan: Îngrăşăminte cu azot pentru agricultură; azotat de amoniu, uree, ape amoniacale, amoniac lichid.
Grupul produselor organice pentru industria de sinteză şi a maselor plastice ca: acid acetic, butanol, acetat de vinil monomer, polivinil acetatemulsie, alcool polivinilic.

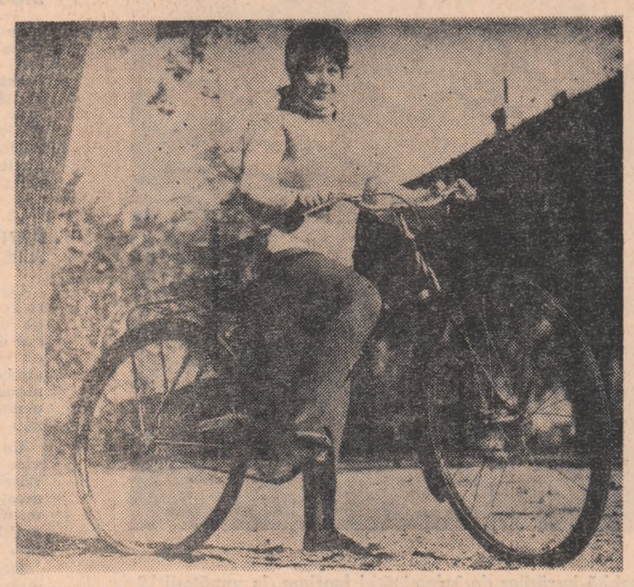

CĂLĂTORII RAPIDE — PLĂCUTE ŞI CU CHELTUIELI REDUSE SE POT FACE CU BICICLETA „CARPAŢI" sau „ELEGANT"

— Convenabilă — Practică — Rezistentă

Preţ	— tip Carpaţi	— tip Elegant
— pentru femei	712,80 lei	638,30 lei
— pentru bărbaţi	690 „	625 „

Se pot procura şi cu PLATA ÎN RATE de la MAGAZINELE COOPERATIVELOR DE CONSUM.

UZINA DE REPARAŢII ORADEA

str. George Enescu nr. 15

produce:
— maşini de înşurubat pneumatice
— maşini de găurit pneumatice
— bancuri universale pentru încercat pompe de ulei şi filtre de ulei
— prese hidraulice pînă la 40 tone forţă
— banc rodaj pentru motoraş P.D. 10

De asemenea execută reparaţii capitale de motoare şi tractoare.

Agrosem

Magazinele şi depozitele Agrosem au pus în vînzare cantităţi mari de seminţe de LEGUME într-un sortiment mai bogat care asigură producţii mari, cu calităţi culinare şi tehnologice superioare.

PENTRU SERE ŞI RASADNIŢE, procuraţi-vă din timp: morcovi, Carotte de Paris, ridichi de lună Saxa, salata Stuttgarter sommer, castraveţi de Arad, tomate Seelandia etc.

NOUTĂŢI: Ardei gras hibrid Galben Timpuriu-60, vinete hibride Delicia, sparanghel, revent, cicoare de grădină Witloof, dovlecei de Italia, pepeni-galbeni Măsliniu de iarnă şi Splendid, pepeni verzi Timpuriu de Canada şi Verde dulce, tomate Sioux-428 ameliorat etc., care s-au impus prin precocitate, producţii mari şi un gust excelent al fructelor.

DEPOZITELE AGROSEM MAI DESFAC:

PORUMB

Seminţe de hibrizi de mare producţie, cu perioadă de vegetaţie între 105—143 zile, pentru cultura uscată sau pentru irigaţii.

CULTURI TEHNICE

Seminţe din soiuri raionate, rezistente la boli şi dăunători, cu însuşiri tehnologice superioare, create de staţiunile experimentale ale Institutului central de cercetări agricole.

PLANTE DE NUTREŢ

Seminţe de plante furajere din provenienţe valoroase, raionate în diferite zone pedoclimatice, care asigură furaje cu valoare nutritivă ridicată şi seminţe de ierburi perene pentru înţeleniri de taluzuri, terase etc.

FLORI

Seminţe pentru culturi comerciale, parcuri şi grădini, din diferite specii, varietăţi şi IERBURI pentru spaţii verzi, terenuri de sport etc.

ADRESAŢI-VA TUTUROR UNITAŢILOR AGROSEM DIN ŢARA CARE VA LIVREAZA DIN DEPOZITE ŞI MAGAZINE SEMINŢE ŞI MATERIAL SADITOR LEGUMICOL DIN SOIURI CU AUTENTICITATE ŞI VALOARE CULTURALA GARANTATE.

SEMINŢE GARANTAŢE Agrosem

INTREPRINDEREA FORESTIERA PIATRA NEAMŢ

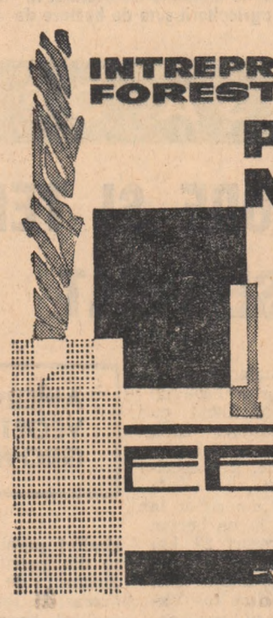

produce şi livrează pe bază de comenzi ferme, cu şi fără repartiţie, următoarele produse:
● Panouri cofraje tego
● Barăci prefabricate cu repartiţie de placaj tegofilm şi P.F.L.
● Rame răsadniţe
● Tocuri răsadniţe

ICM

Unităţi agricole de stat, (S.M.T. G.A.S.), uzine de reparaţii, DRIFOT, staţiuni experimentale etc., predaţi în mod ritmic toate deşeurile de fier şi fontă veche la I.C.M.

Nici o cantitate de fier şi fontă veche în incinta unităţilor nepredată la I.C.M.!

Combinatul de îngrăşăminte cu azot PIATRA NEAMŢ

PRODUCE:
— Azotat de amoniu
— Uree
— Amoniac
— Oxigen îmbuteliat

din programul de radio şi televiziune

pe săptămîna 2 — 8 aprilie

RADIO

BULETIN DE ŞTIRI: Duminică: programul I: 6,00; 11; 18; 23,52; programul II: 6,30; 10,30; 16,00; 19; 23,00; 0,57; programul III: 16; 19,30. **În fiecare zi de lucru:** programul I: 5; 10; 12; 14; 18; 20; 23,52; programul II: 9; 11; 13,00; 19; 21; 0,57 (sîmbătă şi la ora 1,57) programul III; 18.

RADIOJURNAL: Duminică: programul I: 7; 13; 20; 22; programul II: 7,30; 14; 21; programul III: 21,30. **În fiecare zi de lucru:** programul I: 6; 7; 16; 22; programul II: 7,30; 15; 17; 23,00; programul III: 21,30.

SUMARUL PRESEI: În fiecare zi la ora 8, pe programul I.

SFATUL MEDICULUI: în fiecare zi de lucru programul I: 9,30; programul II; 16,15

EMISIUNI PENTRU SATE:

DUMINICĂ: programul I: 9,30 — Transmitem pentru sate.

ÎN FIECARE ZI DE LUCRU: programul I: 6.15 — Actualitatea agrară.

MIERCURI: programul II: 18,40 — Jurnal agrar.

SÎMBĂTĂ: programul I: 12,10 — Revista revistelor economice.

TEATRU LA MICROFON.

DUMINICĂ: programul I: 18,30 — Teatru scurt. Premiera: „Şi dacă-i o minciună?". Adaptare radiofonică după piesa lui Ionel Hristea.

LUNI: programul I: 20.30 — Săptămîna culturii ungare. „Andreea" de Anna Barnassin. Traducere şi adaptare radiofonică de Elena Negreanu.

MIERCURI: programul II: 20.30 — Ciclul „Maeştri ai dramaturgiei universale" William Shakespeare „Cei doi tineri din Verona". Traducere şi adaptare radiofonică de Mihnea Gheorghiu.

VINERI: programul II: 10.05 — „Doctor în filozofie". Comedie de Branislav Nuşici. Traducere de Mirco Jifcovici. Adaptare radiofonică de George Voinescu.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 6,10; 7,45; 9,15; 11,15; 14,15; 20,15; programul II: 6,00; 7,00 10,45; 15,00; 16,05; 17,40; 21,15. **Muzică uşoară şi de dans:** programul I: 7,30; 8,45; 10,10; 11,45; 14,40; 15,00; 19,30; 20,45; 21,00; 22,40; programul II: 6,45; 7,15; 7,50; 10,35; 14,10; 15,30; 16,30; 17,15; 18,05; 20,00; 20,15; 21,35; 22,00; 23,52; programul III: 23,08

LUNI: Muzică populară: programul I: 5,06; 6,25; 8,10; 10,20; 11,45; 13,30; 15,00; 16,40; 19,35; 20,30; programul II: 7,00; 8,30; 10,45; 12,00; 13,15; 16,20; 17,30; 18,55; 19,20; 20,30. **Muzică uşoară şi de dans:** programul I: 5,40; 7,30; 8,30; 11,30; 12,45; 14,08; 16,15; 17,00; 19.00; 21,44; 22,20; 23,05; programul II: 7,55 8,15; 9,35; 11,07; 13,30; 15,10; 17,10; 19,40; 20,20; 21,05; 22,35; 0,01; programul III: 0,05.

MARŢI: Muzică populară: programul I: 5,06; 6,25; 8,10; 9,35; 10,03; 11,45; 13,30; 15,00; 19,30; 20,30; programul II: 7,00; 8,30; 10,43; 13,15; 16,20; 17,50. **Muzică uşoară şi de dans:** programul I: 5,40; 6,45; 7,30; 8,30; 9,45; 10,10; 11,30; 12,10; 14,08; 16,15; 18,30; 19.00; 21,25; 22,40; 23,10; programul II: 7,55; 8,15; 9,40; 11,07; 13,08; 13,30; 15,10; 16,45; 17,30; 19,40; 21,05; 22,15; 23.10; 23,52; programul III: 22,25.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 5.30; 6.45; 8,10; 9,35; 10.15; 11,45; 13.30; 15,00; 19,35; 20,30; programul II: 7,00; 8,30; 10,50; 15,45; 16,20. **Muzică uşoară şi de dans:** programul I: 5,06; 6,25; 7.30; 8,30; 11.30; 12,10; 14,15; 16,15; 19,15; 20,00; 21,00; 23,00: programul II: 7,55; 8,15; 9,35; 11.07; 12,45; 13,08; 13,30; 15,10; 16,30; 18,35; 19,50; 22,35; 23,57; programul III: 19,52.

JOI: Muzică populară: programul I: 5,40; 7,15; 8,10; 10,15; 11,45; 13,30; programul II: 7.00; 8.30; 12,00; 12,45; 13.15; 16.20; 17,30; 18,35. **Muzică uşoară şi de dans:** programul I: 5,06; 6,25; 7,30; 8,30; 11,35; 12,50; 14,08; 16,15; 18,30; 22,20; 22.50; programul II: 7,55; 8,15; 9,35; 11,07; 13,08; 13,30; 15,10; 16,30; 19,40; 22,02: 22,35; 23,55; programul III: 22,02.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5,40; 8,10; 9,35; 10,15; 11,45; 13,30; 15,00; 16,40; 19,35; 20,30; programul II: 7,00; 8,30; 12,45; 13,18; 15,45; 16,20; 17,30; 19,20. **Muzică uşoară şi de dans:** programul I: 5.06; 6,25; 7,30; 8,30; 11,35; 12,10; 12.45; 14,08; 15,30; 16,30; 18,30; 19,00; 21,20; 23,00; programul II: 7,55; 8,15; 9.40; 11,40; 13,30; 16,30; 19,40; 23,52; programul III: 21,45.

SÎMBĂTĂ: Muzică populară: programul I: 5,40; 8,10; 9,35; 13,30; 15,00; 19,30; 20,30; programul II: 7,00; 8,30; 10,50; 11,40; 13,15; 16,15; 17,30; 18,35; 21,55. **Muzică uşoară şi de dans:** programul I: 5,06; 6,25; 7,30; 9,30; 12,30; 15,20; 19,00; 21,35; 22,20; 22,50; programul II: 7,55; 8,15; 9,40; 11,07; 12,45; 13,08; 13,30; 15,10; 16,30; 19,50; 20,50; 22,10; 22,35; 0,05; 0,58; programul III: 20,30.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: 9,00 — Ora exactă. Cum va fi vremea, astăzi?; 9,02 — Gimnastica de dimineaţă; 9,10 — Emisiune pentru copii şi tineretul şcolar: Calul Fury; „Ce mi-a povestit pădurea" de Constantin Scripcă; 10,45 — EMISIUNEA PENTRU SATE — Din sumar: Raidanchetă: Desfăşurarea lucrărilor agricole de primăvară; „În rafturi şi în... depozite" (foileton); Dicţionar tehnic; O duminică într-un sat (reportaj); Muzică populară românească; 12,15 — Concert simfonic; 14.00 — Transmisiuni sportive; 18,00 — Magazin 111; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19,15 — Întrebări la care s-a răspuns... întrebări la care nu s-a răspuns încă. Emisiune de ştiinţă; 19,45 — Interpretul preferat. Muzică populară la cererea telespectatorilor; 20,15 — Teatru în studio „Troienele" de Euripide, în versiunea lui Jean Paul Sartre. În românește de Radu Popescu; 22.00 — Reportaj filmat: „Pe Lotru în sus" 22,20 — Invitaţii noştri: Les Surfs (Madagascar) şi Jennifer (Franţa); 22,40 — Telesport; 23,00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MARŢI: 17,15 — Pentru noi, femeile: 18,00 — Pentru cei mici — A fost odată... „Vizita" de I.L. Caragiale. Povesteşte artistul poporului Gr. Vasiliu Birlic; 18,15 — Filmul „Cocoşelul şi şoarecii vicleni"; 18,30 — Pentru tineretul şcolar — 1 001 de întrebări; 18,50 — Publicitate; 18.58 — Ora exactă; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19,27 — Buletinul meteorologic; 19,30 — Călătorii geografice: Călătoria căpitanului Cook (VII); 20,00 — În direct... Emisiune economică; 20.30 — Seară de teatru „Cocosul negru" de Victor Eftimiu. În pauză: Poşta televiziunii; 23,00 — Reportaj filmat: O zi la Budapesta; 23,20 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI: 18,00 — Pentru cei mici: Ala-Bala; 18,30 — Pentru tineretul şcolar — Balade şi legende: „Vînătoarea lui Dragoş". Prelucrare după povestirea lui Dumitru Almaş; 18,50 — Publicitate; 18,58 — Ora exactă; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19,27 — Buletinul meteorologic; 19,30 — Oraşele muzicii: Varşovia; 20,00 — Telecronica economică: Cheltuieli neproductive; 20,30 — În haine de lucru Frumosul; 21,00 — Film artistic: „Lumina verde". O comedie a studiourilor sovietice; 22,30 — Panoramic; 22,50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: 18,00 — Pentru cei mici — În loc de cinema: filmul „Corida"; 18,10 — Pentru tineretul şcolar — Studioul pionierilor; 18,50 — Publicitate; 18,58 — Ora exactă; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19,27 — Buletin meteorologic; 19,30 — „Mult e dulce şi frumoasa...". Emisiune de limbă română contemporană; 19,40 — La ordinea zilei: Organizarea ştiinţifică a producţiei şi a muncii; 20,00 — Interpreţi de muzică populară: Olga Stănescu, Aurel Ioniţă şi Sile Ungureanu; 20,15 — Teleglob. Emisiune de călătorii geografice: Nepal; 20,45 — Dicţionar de personaje. Litera J; 21,15 — Parada vedetelor; 21,30 — De la Giotto la Brâncuşi. Valori universale în muzeele din România (I); 22,00 — Armonii enesciene; 22,30 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

VINERI: 18,00 — Pentru cei mici: A.B.C. — De ce?; 18,15 — Pentru tineretul şcolar: Albatros — revistă literară pentru pionieri şi şcolari; 18,50 — Publicitate; 18,58 — Ora exactă; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19,25 — Buletinul circulaţiei rutiere; 19,30 — Studioul muzical: În armonii de madrigal; 20,00 — Săptămîna; 20,45 — Avanpremieră; 21.00 — Reflector; 21,15 — Film artistic: „Castelul pălărierului". Ecranizare după romanul lui Cronin. Premieră pe ţară; 22,50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SÎMBĂTĂ: 18,00 — Pentru cei mici — filmul „Sapa fermecată"; 18,15 — Noile aventuri ale echipajului Val-Vîrtej: „Mirajul Ambrei"; 18,50 — Publicitate; 18,58 — Ora exactă; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19,27 — Buletinul meteorologic; 19,30 — Faţă-n faţă; 20,00 — Tele-enciclopedia; 21,00 — Antena este a dumneavoastră! Diverse genuri muzicale într-o emisiune prezentată de Mihai Florea; 21,30 — Film serial: Sfîntul; 22,20 — Turneul melodiilor — Muzică uşoară românească; 22,50 — Telesport; 23,00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

AGRICULTURA PE GLOB

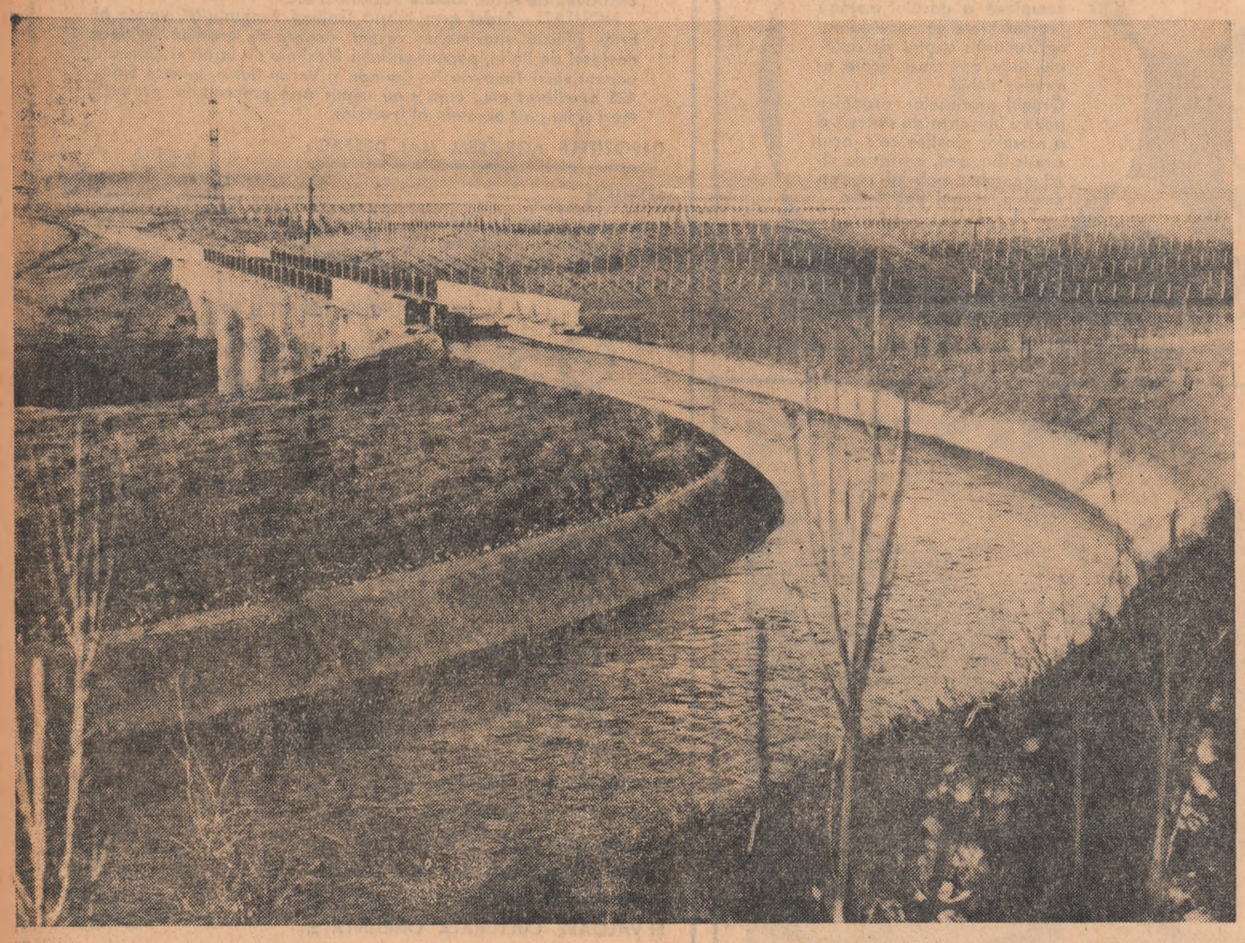

Pentru sporirea producției agricole, în Uniunea Sovietică se acordă o atenție deosebită lucrărilor de îmbunătățiri funciare. În următorii 10 ani, suprafața irigată se va mări cu încă 7—8 milioane de hectare. În imagine : sistemul de irigații Samogorsk (în apropiere de Tbilisi — R.S.S. Gruzină), prin care au fost redate agriculturii sute de hectare de teren.

DIN PRESA DE SPECIALITATE

METODE ŞI TEHNICI NOI LA SEMĂNAT

AMERICAN VEGETABLE GROWER

La încorporarea semințelor monogerme de sfeclă de zahăr, în prealabil segmentate și drajate, se folosesc în prezent semănătorile de precizie. Spre deosebire de mașinile de tip clasic, care realizează în general o însămînțare neîntreruptă, semănătorile de precizie permit să se obțină rînduri în care plantulele rezultate sînt distanțate în mod uniform.

Avantajele semănatului de precizie sînt multiple. În primul rînd se face o mare economie de semințe. O distanțare uniformă a depunerii semințelor ușurează foarte mult lucrările de rărit și recoltat. Semănatul de precizie influențează și calitatea recoltei, în sensul îmbunătățirii ei, deoarece fiecare sămînță, o dată încorporată în sol, are condiții egale de creștere și fructificare.

În experiențele făcute au dat rezultate foarte bune semințele de ierburi, de leguminoase, de legume, de cereale păioase, de flori.

Tehnica semănatului de precizie a evoluat în ultima vreme în direcția încorporării semințelor în sol, folosindu-se benzi de hîrtie. În principiu, această metodă constă în fixarea semințelor, la distanțe egale, pe o bandă de hîrtie, derularea ei în brazdă în mod continuu, cu ajutorul unor mașini prevăzute cu dispozitive speciale și apoi acoperirea cu pămînt. Hîrtia absoarbe umezeala din sol, favorizînd germinația semințelor ; la scurt timp, hîrtia se descompune, rămînînd astfel numai sămînța. Prin această metodă, se evită o serie de inconveniente ale însămînțării prin împrăștiere. Semințele nu mai pot fi duse de vînt sau de ploaie și nici consumate de păsări. Prin folosirea acestei metode, în U.R.S.S. s-au obținut rezultate bune în culturile de legume, de plante tehnice și furajere. Astfel, producția de morcovi a fost de 48,8 — 77,2 de tone la hectar, de sfeclă de zahăr — de 45 de tone la hectar, de sfeclă furajeră — de 61,8 tone la hectar. Față de semănăturile martor făcute cu mijoace obișnuite sporul este de : 113—205 la sută la morcov, 156 la sută la sfecla furajeră și de 151 la sută la sfecla de zahăr. Semănătoarea a avut o productivitate de 4 ha pe schimb.

În S.U.A. s-au folosit, la fixarea semințelor benzi de material plastic, realizate pe bază de oxid de polietilenă cu diferite aditive, care, sub acțiunea apei, se dizolvă repede. În experiențele făcute, economia de sămînță s-a cifrat la 80 la sută ; la un hectar au fost necesari 20 km de bandă.

În toamna anului 1965, în California au fost experimentate și benzi confecționate din materiale gelatinoase. La Universitatea din California, s-a experimentat un model de semănătoare la care banda nu mai este derulată în mod continuu, ci tăiată în segmente care conțin o singură sămînță ; după depunerea în sol, segmentele se acoperă cu vermiculită.

O firmă olandeză a pus în vînzare benzi în care sînt încorporate, în rînduri paralele, semințe din patru specii de legume ; de asemenea, aceeași întreprindere a realizat benzi în care sînt încorporate șase rînduri de semințe ale unei singure specii de flori, însă de culori diferite : pentru o mai ușoară identificare, hîrtia are imprimată pe ea culoarea florii respective.

În ultimii ani s-au făcut experiențe și în direcția semănatului cu suspensie lichidă. În acest caz, sămînța este depusă în sol cu ajutorul unui lichid sub presiune. Această metodă se folosește în special la însămînțarea directă în sol și la reînnoirea pășunilor ; se pot folosi semințe obișnuite sau preîncolțite.

Pentru semănatul culturilor prășitoare se folosesc pe scară tot mai mare semănătorile pneumatice. În acest caz, un ac vacuumatic, provocat de vidul ce se formează în aparat, ridică sămînța din cutia mașinii și apoi, o dată cu slăbirea suctiunii, aceasta cade și se depune în sol. Sămînța este acoperită cu vermiculită și, apoi, solul este îndesat cu ajutorul unei roți late de compactare. Rezultatele cele mai bune le dă aparatul pneumatic cu tobă, care are axa de rotire așezată perpendicular pe direcția de deplasare a semănătorii.

O firmă engleză a pus la punct recent o originală semănătoare hidraulică. Mașina de semănat se deosebește mult față de ce s-a inventat pînă acum. Pe șasiul unui camion au fost montate o pompă, o platformă de pulverizare și un rezervor. Acest agregat împrăștie lichidul care conține sămînța, îngrășămîntul și mulciul de legătură. Mulciul se solidifică, formîndu-se astfel un înveliș protector împotriva eroziunii. În același timp, el conservă umiditatea. Rezervorul de lichid are o capacitate de 4 000 de litri, iar raza maximă de pulverizare este de 60 m. Semănătoarea hidraulică este destinată efectuării lucrărilor pe suprafețe înclinate, erodate și în general pe terenurile greu accesibile. În afară de aceasta, mașina mai poate fi utilizată și la pulverizarea substanțelor fertilizante, la prășitul pe cale chimică sau la împrăștierea insecticidelor.

RECOLTAREA VENINULUI DE ALBINE

VCELARSTVI

Industria farmaceutică și cea cosmetică dintr-o serie de țări a realizat, în ultimii 15 ani, multe preparate în care veninul de albine constituie un element principal. De aceea, această materie primă este cerută în cantități din ce în ce mai mari.

Revista face o prezentare a celor mai raționale metode de recoltare a veninului de albine.

Pentru excitarea albinei se pot folosi presiunea mecanică, curentul electric, vapori de eter, de alcool sau de cloroform, iar în anumite cazuri, aerul cald.

Absorbirea veninului din înțepături se face cu ajutorul hîrtiei speciale de filtru, presată în timpul fabricării, astfel ca firele de celuloză să aibă aceeași direcție. Aceasta face ca, după înțepătură, acul albinei să nu rămînă în hîrtie și albina să nu moară.

Metodele cele mai frecvente de colectare a veninului sînt cele electrice (în R.S. Cehoslovacă au fost elaborate asemenea metode de Markovici și Molnar, iar în Anglia de către Palmer). Specialiștii de la Institutul de chimie al Universității din Montana, (S.U.A.) folosesc pentru colectarea veninului un cilindru gol cu un conductor instalat în el, în care se poate introduce un curent pînă la 10 V. Insecta, narcotizată cu bioxid de carbon, este introdusă în cilindru ; sub ea se pune o lamă cu o adîncitură în care ajunge acul. Veninul se colectează după un șoc electric de scurtă durată și este lăsat să se infiltreze în gel de agar (masă gelatinoasă), cu care este umplută în prealabil adîncitura de pe lamă. Insecta poate fi eliberată din aparat și utilizată din nou pentru colectarea veninului. Metodica acestui procedeu s-a dovedit bună nu numai pentru albine, ci și pentru viespi, gărgăuni și alte insecte.

O altă metodă de colectare a veninului, potrivită pentru albine bolnave, constă în accea că albinele sînt puse într-o cutie pe fundul căreia este așezată o membrană. Deasupra membranei sînt întinse sîrmele conductoare, prin care trece un curent alternativ de 6 V. Albinele înțeapă membrana din care se extrage apoi veninul.

Palmer folosește coli de hîrtie acoperite cu gel de agar, pe care se instalează albinele. Gelul de agar este bun conducător și după introducerea curentului electric albinele elimină veninul. Mai tîrziu, Palmer a înlocuit stratul de agar cu silicon, care este un material mai puțin sensibil decît agarul din punct de vedere al conservării calităților biologice ale veninului. Albinele pot scoate acul fără a suferi vre-o vătămare.

Veninul de albine din partea inferioară a stratului de silicon se acumulează sub forma unor globule mici, care după circa 20 de minute cristalizează. În cursul cristalizării se pierde componentul lichid al veninului de albine, ceea ce se manifestă printr-un miros caracteristic.

Metodele chimice utilizează în general narcoza cu eter, sub influența căreia albinele împrăștie în prima fază o parte din venin. Veninul obținut în felul acesta este purificat printr-un proces complex de rafinare.

Albinele sînt narcotizate deobicei, într-un spațiu al cărui fund este căptușit cu o pîslă. Albinele, după excitare, își înfig acul lor în căptușeală. În același moment ele elimină conținutul gușii și în felul acesta impurifică veninul.

Veninul se depozitează de obicei uscat, la temperatura de O...2° C. În această stare, proprietățile lui biologice rămîn nemodificate timp de cîteva luni.

orizonturi

ULEIUL DE CONSERVARE „NG-204"

Fabrica „Neftegaz" (Moscova) produce lubrifiantul de conservare „NG—204". Este vorba de un lichid uleios, mobil, de un cafeniu închis, care se aplică lesne cu pensula, cu pulverizatorul sau cu cîrpa și se scoate la fel de ușor. Pentru a conserva bine un tractor sau o altă mașină agricolă nu este nevoie decît de 20-30 de minute fiind necesar un consum de cca 1 kg de lubrifiant. La deconservare, consumul de muncă se reduce astfel încît la fiecare mașină se obține o economie de 15-18 ruble pe an.

„NG—204" constituie un bun mijloc de protecție împotriva coroziunii pentru automobile, strunguri, instrumente, pentru minimum trei ani, în orice condiții de climă.

DIGURI VEGETALE

Specialiștii de la Centrul național de cercetări științifice din Australia au preparat o substanță organică care, pulverizată pe frunzele plantelor tinere, face ca evaporarea să aibă loc mai încet. Acest sistem ieftin va permite să se cultive unele plante la o climă de obicei prea uscată pentru ele.

MERELE ȘI CIREȘELE — SURSE DE APĂ

Cireșele și merele constituie și rezervoare minuscule de apă de care pomul se folosește la caz de nevoie. În fiecare zi, cu cît soarele se urcă mai sus și atmosfera se încălzește, pomul absoarbe o cantitate de apă acumulată în fructele sale și le face să se contracte.

Un specialist în probleme silvice de la Universitatea din Wisconsin (S.U.A.) afirmă că acest tip de aprovizionare internă cu apă se întîlnește și la mulți alți pomi, ca prunul, alunul, părul etc.

Măsurînd schimbările în diametrul fructelor și tulpinilor cireșilor tineri, s-a constatat că cireșele tinere se dilată în primele ore ale dimineții — între orele 2 și 6 dimineața. Apoi copacul începe să folosească provizia de apă și fructele se contractă pînă în jurul orei 14, la unii pomi chiar pînă la ora 16. Cînd există o lipsă de umiditate a solului, contracția durează chiar mai mult.

NOI MAȘINI DE RECOLTAT

Noi mașini și instalații de recoltat, sortat și ambalat diferite fructe și legume au fost construite de Institutul de mecanică agricolă din Izrael. A fost îmbunătățită mașina pentru spălatul morcovilor ; a fost elaborată și construită o mașină de ridicat și scuturat cartofii și alta folosită la stațiile de ambalaj, pentru îndepărtarea resturilor bulgărilor de pămînt. În curs de elaborare este o combină pentru colectarea cepii și alta pentru sortarea ardeilor verzi.

ACCELERAREA TRANSPLANTĂRII OREZULUI

O firmă britanică a întocmit proiectul unui transplantator simplu de orez. Pentru a permite fabricarea acestei mașini în condițiile locale, se folosesc în mare parte lemn impermeabil și cîteva piese de metal, ca arcuri, piulițe și bolțuri.

Mașina funcționează în modul următor : cinci „degete" metalice apucă un grup de doi sau trei puieți dintr-un container ; apoi cadrul, pe care sînt montate degetele, este coborît pe sol. Degetele metalice sînt împinse în mîl, puieții sînt eliberați de strînsoare, după care degetele sînt retrase, lăsînd cinci ciorchini de puieți de orez.

Întregul dispozitiv este montat pe două sănii și poate fi pus în funcțiune de doi oameni — unul care trage mașina și manipulează levierul ce comandă degetele, și celălalt care umple containerul atunci cînd se golește.

Transplantatorul are o productivitate de 30 de ori mai mare decît plantarea obișnuită cu mîna.

UN NOU ÎNGRĂȘĂMÎNT MINERAL

Întreprinderea de potasiu „Deuschland", din Teutschenthal, a început producția unui nou îngrășămînt mineral denumit „Kamex". Este vorba de un îngrășămînt pe bază de potasiu care — în contrast cu produsele existente de același gen — are un conținut de sulfat de magneziu de peste 10 la sută. El provoacă o creștere mai rapidă și mai favorabilă a plantelor și este destinat mai ales fertilizării terenurilor sărace în magneziu, numeroase în R.D.G. Sulfatul de magneziu folosit la fabricarea Kamexului era pînă în prezent aruncat la haldă ca deșeu produs la fabricarea sării alimentare și a celei de potasiu.

REZULTATE ÎN ÎNSĂMÎNȚAREA ARTIFICIALĂ A ANIMALELOR

În agricultura Ungariei se extinde aplicarea metodei de însămînțare artificială a animalelor. Anual sînt însămînțate artificial aproximativ 650 000 de vaci. Materialul de însămînțare, obținut de la taurii de rasă, este supus unui riguros control de laborator și depozitat la temperatura de minus 80 de grade. Introducerea acestei metode moderne a făcut inutilă întreținerea a 15 000 de tauri, ceea ce înseamnă o economie de multe milioane de forinți în fiecare an.

SCHIMBĂTOR DE VITEZĂ AUTOMAT

La uzina constructoare de mașini „14 Octombrie" din orașul Krușevaț (R.S.F. Iugoslavia) se fabrică schimbătoare de viteză automate care sînt destinate transmisiilor de la autocamioane grele, tractoare pe șenile, autobuze și alte tipuri de mașini grele.

Din actualitatea săptămînii

MARȚI s-au deschis la Sofia lucrările primului Congres al gospodăriilor agricole cooperative de muncă (G.A.C.M.) la care participă 1 740 de delegați, reprezentînd 920 de gospodării din R. P. Bulgaria, oaspeți de peste hotare. Din Republica Socialistă România participă o delegație condusă de tovarășul Vasile Vîlcu, președintele Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție.

Teodor Jivkov, prim-secretar al C. C. al P. C. Bulgar, președintele Consiliului de Miniștri, a prezentat un raport cu privire la problemele G.A.C.M. și la perspectivele dezvoltării agriculturii R. P. Bulgaria, subliniind rolul partidului în dezvoltarea agriculturii. Volumul producției agricole globale s-a dublat în cei 21 de ani ai puterii populare. Producția gospodăriilor agricole cooperative de muncă a crescut în 1966 cu 64,2 la sută în comparație cu anul 1957 și cu 16,6 la sută față de anul 1965.

Uniunea G.A.C.M. care se va creea, trebuie să fie o organizație a cărei activitate să se bazeze pe principiile democrației cooperatiste, un organ de conducere economică, organizatorică și metodică a gospodăriilor, care să lucreze pe baza principiului gospodăririi chibzuite.

■

ȘI ÎN ACEASTĂ săptămînă s-a înregistrat o bogată activitate internațională a țării noastre. Cu prilejul vizitei efectuate în R. D. Germană, de vicepreședintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Gheorghe Rădulescu, au avut loc convorbiri cu privire la adîncirea relațiilor de cooperare economică și tehnico-științifică între cele două țări.

În urma tratativelor desfășurate la Moscova s-a încheiat protocolul privind acțiunile suplimentare care se vor desfășura în cadrul planului de colaborare culturală și științifică româno-sovietică.

La invitația secretarului de stat al Departamentului pentru formarea cadrelor al Marocului, Mohamed Imani, simbătă seara a plecat în această țară o delegație condusă de prof. dr. David Davidescu, vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, pentru a purta discuții privind colaborarea în domeniul agriculturii între cele două țări.

Țara noastră a fost vizitată de o serie de delegații și personalități politice străine. Amintim, printre altele, vizitele unor delegații oficiale bulgare, în domeniile învățămîntului, construcțiilor și industriei ușoare, și vizita particulară a lui Richard Nixon, fost vicepreședinte al Statelor Unite ale Americii.

■

MINISTRUL DE EXTERNE al Turciei a făcut noi declarații privind politica externă a țării sale față de statele socialiste învecinate. Ministrul a declarat că „au început și vor continua schimburi de vizite cu Bulgaria, România și Iugoslavia". El a mai spus că „relațiile cu U.R.S.S. se dezvoltă într-o direcție favorabilă, în cadrul respectării principiului independenței, căruia i-am acordat întotdeauna o atenție deosebită, și al neamestecului în treburile interne".

ȚĂRI, POPOARE, OBICEIURI

Taina tribului Hunza

O dată pe an, la Hilhita, un orășel din partea cea mai de nord a Kașmirului, sosesc munteni tăcuți. Sînt oameni minunați : după ce au străbătut mulți kilometri de drum obositor, cu o povară grea în spinare, trecînd peste munți, defileuri înguste și locuri accidentate, ei arată, totuși, proaspeți și vioi. Sînt oameni din tribul Hunza.

În preajma celui de-al doilea război mondial a apărut în Anglia cartea medicului scoțian Macharrison despre Hunza. El a trăit în munții Karakorum aproximativ 15 ani. Un singur defileu, pe fundul căruia curgea un torent repede de munte, îl despărțea de Hunza. În comuna în care trăia Macharrison, i se întîmpla foarte des să acorde asistență medicală. Cei din tribul Hunza nu veneau însă niciodată la medic, nu pentru că ar fi recurs la ajutorul vracilor sau vrăjitorilor : acolo, pur și simplu, nimeni nu se îmbolnăvea. Longevitatea membrilor acestui trib era uimitoare — 120 de ani. Modul lor de viață este ridicat aproape la rang de religie și regimul alimentar păstrat cu sfințenie. Tocmai aceasta este, după părerea lui Macharrison, baza sănătății și longevității locuitorilor din valea rîului Hunza.

Cercetările lui Macharrison au fost reluate abia în septembrie 1963 de expediția franceză a biologului Belvefer. Expediția se compunea din 12 persoane, dintre care trei medici, un biolog, un botanist și un etnograf. Membrii expediției au trăit mult timp în mijlocul tribului Hunza, observînd modul lor de viață, obiceiurile și învățînd limba lor. Ei au constatat că „valea fericită" este absolut neschimbată, ea este exact cum a descris-o Macharrison. În această vale au apărut o școală și un spital cu opt paturi, dar medicul spitalului nu avea nici un pacient.

Udat de ape reci, bogat în săruri minerale, pămîntul văii dă aproape tot ce le este necesar membrilor prea puțin pretențioși ai tribului Hunza. El le oferă recolte bogate de fructe și cereale, de legume și ierburi pentru animale

Anticele cronici indiene arată că civilizația tribului Hunza datează de peste 2 000 de ani. Unii cercetători consideră că tribul a apărut pe vremea cînd falangele lui Alexandru Macedon au ocupat văile cursurilor de apă din nordul Indiei.

Etnografii acceptă această ipoteză, care explică preponderența tipului european la membrii acestui trib.

Hunza nu stau în casă decît în zilele reci, pe vremea cea mai proastă din lunile de iarnă ; în tot restul anului, întreaga familie, împreună cu bătrînii și copiii, dorm în curte sau pe terasă. Chiar și iarna, cînd temperatura aerului scade sub zero grade, ei se scaldă în copci făcute în gheață. În general, sînt foarte rezistenți la frig. Focul se aprinde în sobă numai pentru gătit mîncarea.

„Ca tuturor copiilor, și micuților hunza le place să se joace, dar în jocurile lor nu am văzut certuri și bătăi. Fără îndoială — scrie ziaristul Barber — care a vizitat această regiune o dată cu Belvefer — că priceperea de a te stăpîni, sîngele rece se educă încă din vîrsta copilăriei, și aceasta este una din principalele cauze ale longevității membrilor tribului. Aerul de munte, hrana sănătoasă, regimul și călirea sînt, firește, importante, dar cel mai important este calmul lor uimitor".

„Mă miram de multe ori — povestește Barber — de numeroșii centenari, femei și bărbați. Am stat o dată de vorbă cu Hader Beg, în vîrstă de 118 ani, care tocmai coborîse de pe munte, străbătînd 10 km. Nu-i dai mai mult de 70 de ani. Rahmat Ali, în vîrstă de 93 de ani, mi-a prezentat pe fiul său nou născut. Rahmat Ali cară zilnic poveri de 40—50 kg pe o distanță de 30 km.

Cercetătorii presupun că longevitatea tribului se poate explica și printr-un produs secret, cunoscut numai de ei. Se spune, de pildă, că ei cunosc taina așanumitei „miere de munte". Această pastă, cu gust amar, pe care o adaugă la brînză și lapte, se prepară dintr-o ciupercă și licheni care cresc pe munte, la mari altitudini. Taina „mierei de munte" este păstrată în vale cu strictețe. Oamenii de știință presupun că această pastă posedă unele proprietăți antiseptice deosebite, care îi ferește, pe cei ce o consumă, de boli.

Noël Barber nu vorbește despre „mierea de munte", dar el amintește de un alt produs, nu mai puțin interesant. O dată, francezul a fost invitat într-o casă, unde gazda pregătea „un elexir", cum a denumit Barber băutura. Ea a pisat doi pumni de caise uscate, obținînd o pastă pe care a dizolvat-o în apă. Băutura a fost lăsată să stea peste noapte, iar a doua zi dimineață a fost oferită oaspetelui. După ce a băut două pahare din acest „lapte de caise", Barber s-a simțit sătul și înviorat. Pulpa fructului sau miezul sîmburelui de caisă intră în compoziția tuturor sosurilor și mîncărurilor. Perioada de trei-patru luni, cînd caișii nu rodesc, este denumită în vale „primăvara flămîndă". În acest timp, oamenii se hrănesc cu „lapte de caise" sau alte băuturi de acest fel, obținute din fructe uscate și apă de munte.

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

COLEGIUL DE REDACȚIE

Prof. Gh. Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacție), ing. Vasile Ciausu (redactor șef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Trită Fănită, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Ilfodi, acad. G. Ionescu-Șișești, om de știință emerit, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing. Gh. Moldovan, ing. Tiberiu Mureșan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor șef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața Scînteii. Telefon : 17 60 10—17 60 20. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții

40.000